

23

Γραμματεία

1940

Be

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

ΤΟΥ

ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΗ ΔΕΚΑΤΗ

ΤΟΥ ΦΕΤΡΟΤΑΡΙΟΥ ΜΗΝΟΣ.

ΣΥΝΤΕΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΟΥ ΤΡΑΠΕΖΟΤΗΤΟΥ

ΕΝΕΤΙΗΣΙΝ.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΩ ΓΑΤΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

1814.

ΜΗΝ ΦΕΥΡΟΤΑΡΙΟΣ Ι΄.

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ
ΤΟΥ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΥ.

Εν τῷ μικρῷ Ἐσπερινῷ μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμὸν, εἰς τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν σίχως δ. καὶ φάλλομεν σιχηρὰ πρόσθε-
μοια, γ'. δούτεροντες τὸ α'.

Ποῖημα Γεωργίου Τράπεζαντίου, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλι ποθήσας εὐδοξε, καὶ τῷ
Χειρῷ σωεῖναι, μετ' Ἀγίων Ἀγγέλων, παμ-
τοίας τὰς βασίλεις ὑπέστης τερρῶς, ἐκ τυράννων ὁμότη-
τα, ἐκ μαρτυρήσας γενναίως, ὑπὲρ Χειρῶ, σωδφραίμῃ
τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκνράτοις κατασραπτόμενος, τῷ μοντῷ
Ἡλίου, ὡς Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχ-
θης Μάρτυς Χειρῶ, Ἱερὰς τ' ἐρμομώτατος. καὶ Χειρῷ
σωλυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου παντὸς πρέσβωε.

Πῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν Οὐρα-
νοῖς τρισμάκαρ, παρεστώς τε τῇ θείᾳ, Τριαδί τῇ ἀνάρ-
χω μνήμῳ ποιῶ, ἥν τε λέντων τῶν μνήμῳ σου, ἐπὶ τῶν
παυσέβατον Κάρα σου ὀλαβῶς, προσκυνῶντων μὲν Πίστεως.

Δόξα, ἦχος β΄.

Η ἐκκλησία σήμερον παρηνυεῖται μουσικῶς, μέγα γολὴν
ἐνδυσάμεν, ὡς πορφύραν, ἐν βύσσον, τὸ αἷμα τῆς
Ἀθλοφόρου Χαραλάμπης. τῆτον γὰρ ἐν ἀσεβείᾳ ἐκθρεψά-
μεν, θυσίαν ἁμωμον δεκτῶν καὶ ἀάρετον Χειρῶν προσή-
γαγε. διὸ ὁ ρικητῶν τῆτον ἥν παρανόμων, ἀπαδείξας
Χειρὲς ὁ Θεός, ἐν στεφανώσας, ἐν δοξάσας, ἐν ἡμῶν κατὰ-
πεμψον, ταῖς αὐτῆς πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν ἥ. ἥ. προσόμοια, ἦχος β΄. Οἶκος τῆς Εὐφραθῆς.

Εὐμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθέως μὲν ἀγάλλῃ, κατέχευσα ἐν
κόλποις, τῶν σεβάσμιον Κάρα, τῶν τῆς Ἱερομάρτυρος.

ἥ. Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτῆς.

Ω θάύματος φεικτῆ, ὡς τερατίῃς ἐξέμῃ. ὅσα γὰρ ἥν
Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελέσῃ, ἐν θαύματα παράδοξα.

ἥ. Δίκαιος ὡς φοίριξ ἀνθήσει.

Ετίθη μὲν ἥν Πιστῶν, ἐν τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀπα-
σαθε προθύμως, τῆς θείας Χαραλάμπης, τῶν Κά-
ρα τῶν σεβάσμιον.

Δόξα, ἐν μὲν. Θεοτοκίον.

Πάγκλυσε κιβωτὲ, ἐν γάμῃ μαρμαδόχε, Μαρία Θεο-
τόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τῆς σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ως γύλος ἀκλόρητος τῆς Ἐκκλησίας Χειρῶν, ἐν λύ-
χος ἀείφωτος τῆς Οἰκουμενῆς σοφῆς, ἐδείχθης Χα-
σάλαμπες. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τῆς μαρτυρίας, ἔλυ-
σας ἐν Εἰδώλῳ τῶν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παρρη-
σίᾳ Χειρῶν πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

ΕΝ ΤΩ, ΜΕΓΑΛΩ, ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Τὸ, Μακάριος ἀνὴρ, τὸ ἀ. Ἀντίφωρον, εἰς τὸ,
Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν ᾧ. ἢ. ἔ. ψάλλομεν ᾧ.
προσόμοια, Ἦχος, πλ. β'.

Ὁλὼ ἀποθέμενοι.

Οἷος ἐκ μεότητος, ἀνὰ τε θεῖς τῷ Δεσπότη, τῷ τῷ ἐπε-
πόθησας, ἔ. αὐτῷ τοῖς ἰχμεσιν ἠκολούθησας, καθαρ-
θεῖς πάσης δέ, τῷ παθῶν κηλίδος, Θείῃ χάριτι κατε-
πλήθυνσας, τελῶν ἰάματα, ἔ. θαυματουργῶν τὰ παράδο-
ξα. ἔ. Μάρτυς ἐλθιμάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῷ κο-
λάσεως, ἀκλόμητος μέγας, δυνάμει τῷ τυτφύτος ἐν Σταυ-
ρῷ. ὃν ἐκτεμῶς καθικέτω ἐπὶ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ηῶις προσηλθόμενον, σὺ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτε-
ρικότατον, Ἀθλητὰ Χαραλάμπες, ἔ. ἀήττητον,
τῷ ψυχῶν ἀτρεπτον, ἔ. τῷ μῦθῳ ἄσυλον, διετήρεις σω-
τειρόμενος. Θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἐμδοθεὶς πλυσίως ἀνέφλε-
γε, καὶ φέρει τῷ κολάσεως, ἀπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε,
Μάρτυς Ἀθλοφόρε, Χειρὶς τῷ παθημάτων κοιρωμένη,
ἐν παρρησίᾳ ἰκέτω ἐπὶ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Χαραμὶ τῷ ὑπέρλαμπρον, ἔ. τῷ ὑπέρτιμον δόξαν,
ἀθλήσας κεκλήρωσαι, ἔ. τῷ αἰωμίζουσιν ἀγαλλία-
σιν, Ἱερεῦ Ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γεραιό-
τατε, ὅ τὰ στρατώματα, καὶ τὰς παρατάξεις τῷ δράκο-
τος, αἱμάτων σου τοῖς ῥώμασιν, ἄρδιν κατακλύσας τῇ
χάριτι, ἔ. θεῖα ἐντάξει μεκρὺς ὀξυφασήσας ἀληθῶς,
ἐν παρρησίᾳ δεόμενος ἐπὶ τῷ ψυχῶν ἡμῶν.

Ἑτέρα προσόμοια, ἡ^{ος} δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τὸ σῶμά σε, πρὸς τὰς βασιλῆας Ἀοίδιμε, τὴν
 ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἁ-
 μαρτίας, ἐκ τῆς δυσεβείας, ἥντι παραφύμων αἰκιστῶν, ἐ-
 ἀνύψωσας τὸν μῦθον μετάρσιον, παμόλβιε Χαραλάμπες,
 πρὸς τὸν Δεσπότην ἐκ πλάσιν σε, κατοικεῖν κατηξίω-
 σαι, εἰς πασάδα Οὐραφίου. Δίς.

Εδωκας τοῖς δόλοισιν, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε,
 ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΝ τὸν ἐμδοξον, ἱασιν ἀλάθνητον,
 γόσων πολυτρόπων, ἐκ παραμυθίας, ἥντι συμφορῶν ἐ-
 λυπητῶν, ἐκ καθαιρέτιν τῆς πλαγῆς μέγιστον. διό σε
 τὴν φιλανθρώπων, οἰκονομίαν δοξάζομεν, παλυδῶπλαγ-
 χρε Κύριε, ἐκ Σωτὴρ ἥντι ψυχῶν ἡμῶν.

Χάρις ὑπὲρ εἰληφας, παρὰ Θεῶ ὑπὲρ ἐμμοιαν, Ἀ-
 θλοφόρε Χαραλάμπες, χάρις ἥντι ἰάσεων, πᾶσι πα-
 ρεμφαίμει, ἐκ ἥντι θαυμασίων, ἡ ἀναιδέσμωντος πληθύς,
 τὰς δωρεάς σε κηρύττει Ἀγίε, ἃς ὁρτως ὑπὲρ λόγον τε,
 ἐκ μῦθον ἀπείληφας ἐμδοξε, πρὸς Χειρὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν,
 ἥντι Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, ἡ^{ος} δ'.

Εθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰμέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπό-
 τη, ἐκ Κτίσῃ σε, ὡς Ἱερὰς ἐμμοιώτατος· ἔκ τῃ πά-
 θος γέγονας μιμητὴς Θεόφρων Χαραλάμπες, σεαυτὸν
 γὰρ θυσίαν ἀπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ δια σε θυσίαν
 ἐαυτὸν τῷ Θεῷ ἐκ Πατρὶ προσαγαγόμεντι. διὸ σωμαγάλλῃ
 αὐτῷ εἰς Οὐραφίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ ἥντι πρωτο-
 τῶν· ὧς ἐκ πρεσβύεις ἀδιαλείπτως, ἵμα ρυθμῶμεν ὁρ-
 γῆς ἐκ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σε τὴν παφύορτον μνήμην,
 ἐκ πόθῳ ζέομεν προσκυνῶντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα
 θαύματα βρύχων, ἐκ λοιμῶδων γόσων ἐκ ποδῶν ποικιμῶν,
 σωτηρίαν ἐκ ἱασιν ἡμῶν βραβύχων. Καὶ μὴ. Θεοτοκίον.
 Ὁ δια σε Θεοπάτωρ, Προφῆτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τὸ, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας,
ἐπὶ τὰ Ἀγαγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐα τοῦ Ἀγαγνώσματος.

Κεφ. **Μ**αδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη σιυνήχθησαν
μγ. 9. **Ἄ**μα, ἐσυναχθήσονται ἄρχοντες ὅς αὐτῶν. τίς
ἀπαγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ὅς ἀρχῆς τίς ἀκασα
ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν, ἐδικαιώ-
θήτωσαν, ἐεῖπάτωσαν ἀληθῆ. γίμεθέ μοι μάρτυρες, ἐ
ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, ἐὸ παῖς ὃν ὅξελεξάμην, ἱμα-
γῶντε ἐπιστάστέ μοι, καὶ σιυνήτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἐμ-
προσέμ με ὅς ἐγρέτο ἄλλος Θεός, ἐ μετ' ἐμὲ ὅς ἔσαι.
ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ὅς ἔστι παρέξ ἐμὲ ὁ σῶζων. ἐγὼ
ἀπήγγελα, ἐ ἔσωσα, ὠραίδια, ἐ ὅς ἐν ἐν ὑμῖν ἀλλό-
τερος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, ἐ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι
ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, ἐ ὅς ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὅσαι-
ρῶμος, ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; ὅτω λέ-
γει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρώμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰ-
σραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τοῦ Ἀγαγνώσματος.

Κεφ. **Δ**ικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῶ, καὶ ὅς μὴ ἀψήται
γ. 1. **Δ**αυτῶν βάσαμος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων
τεθραψαί, ἐ ἐλογίσθη κάκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, ἐ ἢ ἀφ'
ἡμῶν πορεία σωτήριμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. ἐ γὰρ ἐν
ὅψι ἀνθρώπων ἐὰν κολαθῶσι, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθαμα-
σίας πλήρης, ἐ ὀλίγα παιδάσμετες, μεγάλα ἔργετη-
θήσονται. ὅτι ὁ Θεός ἐπείρασεν αὐτὰς, ἐ εὖρεν αὐτὰς ἀ-
ξίους ἑαυτῶν. ὡς χρυσὸν ἐν χωράτῳ ἐδοκίμασεν αὐτὰς,
ἐ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτὰς. ἐ ἐν και-
ρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπαλάμψισι, ἐ ὡς σπινθήρες ἐν κα-
λάμῃ διαδραμοῦνται. κερῶσι ἐθνη, ἐ κρατήσασι λαῶν,
ἐ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τὰς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες
ἐπ' αὐτῷ σιυνήσασιν ἀληθείαν, ἐ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσ-

μερῶσιν αὐτῶ . ὅτι χάρις ἐ ἔλεος ἐν τοῖς Ὅσι οἰς αὐτῶ , ἐ
ἐπισκοπῇ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτῶ .

Σοφία Σολομῶντος τὸ Ἀράγρωσμα .

Κεφ. **Λ**ίκατοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι , ἐ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς
αὐτῶ , ἐ ἡ φροντίς αὐτῶ παρὰ Ὑψίστῳ . διὰ
τῷ λήφεται τὸ βασίλειον τῆς ὑπηρεσίας , ἐ τὸ διαδή-
μα τῶ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου - ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτῶ σκεπά-
σει αὐτῶς , καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶ . λήφεται
παροπλίσας τὸν ζῆλον αὐτῶ , ἐ ὀπλοποιήσει τὴν Κτίσιν
εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν . ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης , ἐ
περιθήσεται κόρυθα , κείσιν ἀνυπόκριτον . λήφεται ἁ-
ψίδα ἀκαταμάχητον , ὁσιότητα . ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὄρ-
γλὴν εἰς ῥομφαίαν . συνεκπολεμήσει αὐτῶ ὁ Κόσμος ἐπὶ
τῶ παράφρονας . πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀσρα-
πῶν , καὶ ὡς ἀπὸ ἀκύκλου τόξου τῶ μεφῶν ἐπὶ σκο-
πὸν ἀλοιῶται . ἐ ἐκ περὶ βόλῃ θυμῶ πλήρεις ῥιφθήσου-
ται χάλασαι . ἀγαπηθήσεται κατ' αὐτῶ ὕδωρ θαλάσσης ,
ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως . ἀντιθήσεται αὐτοῖς
πνεῦμα δυνάμεως , ἐ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτῶς , ἐ
ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία , ἐ ἡ κακοπραγία περι-
τρέψει θρόνους δυναστῶν . ἀκῶσετε οὖν Βασιλεῖς , ἐ σωέ-
τε , μάθετε δικασαὶ περάτων γῆς . ἐρωτίσαθε οἱ κρα-
τῆρτες πλήθους , ἐ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθρῶν .
ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῶν , ἐ ἡ δυναστεία
παρὰ Ὑψίστου .

Καὶ γίρεται ἡ σωήτης ἐκτερής . εἰς τὴν Λιτὴν

ψάλλομεν ᾠ. Ἰδιόμελα, ἦχος α.

Εὐφραίμεθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος , ἐ σκιρτή-
σατε ἀγαλλόμεναι , τὴν Κάραν τῶ Μεγαλομάρτυρος
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ἐν κόλποις κατέχευσαι , ὡς θη-
σαυρὸν βαθυτάλαστον ἐ ἀνέξαιπτον . μεθ' ὧν ἐ ἡμεῖς
ὁσήμεραι ἀπαρυόμενοι ὅς αὐτῆς τὰ τῶ ἰάσεων ῥεῖθρα ,

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

9

τῆς παύλης λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα μόσῃ, ἀχαι-
στοῦτες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι ἐ Σωτῆρι ἡς ψυχῶν, καὶ
ἡς σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πρὸς θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαρά-
λαμπες, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας οἰκῆτορ γέγονας,
ἐ πρεσβάεις ὑπὲρ τῷ Κόσμῳ παραιοίδιμε. τὸ δὲ καρτερι-
κώτατόν σε σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριον
τοῖς αὐτῷ προσῆσι, καὶ ἀπτομέοις μὲν πόθῃ. τὴν δὲ
παύτιμόν σε Κάραν, ἡ Ἑλλάς ἐκθήσατο πλῆτορ ἀδά-
παρον, ἐ θησαυρὸν πολύτιμον, δι' ἧς ἡς ὅμως ἐφετῷ
τυγχάνει, ἐ ἡς ἐφαπτίων ἐκλυτρεῖται, ἐπισκιάσει τῆς
ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίσει ἐ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην
σε ζέοντι, ἐ τῷ Μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς.
περ κλίμακι λησάμενος, ἀπῆλθες πρὸς ὑραίνης λαιμείας,
καὶ κείθεν τῇ θεότητι δοθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τὰς
τελῶντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, ἐ τὰς σὲς γεραίρου-
τας, ἀγῶνας, ἐ τὴν σὴν παύτιμον Κάραν κατασπάζο-
μενος, Μάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ.

Ὁ αὐτός.

Πρὸς τῷ πορνῇ ἡκορημένος βέλῃ, ἀπῆμβλῖνας Ἀγίε,
τῇ ἡς σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία, ἐ κατήχωνας ὄφιν
τὸν ἀρχέκακον, ἐ τὸ τέτε ὄργανον Σεβήρον τὸν ἀσεβέ-
στατον. ἀκλιμεῖ γὰρ διαφοία τῇ πέτρᾳ ἐρηρυσμένος τῆς
πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας. διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀ-
σεβείας, ἐ κατήχωνας περιτρέψαι τὴν γερῶν σου ἀσε-
βειαν. ἀπῶ ὡς ἐν ὑρανοῖς συγχορεύεις Ἀγγέλοις, ἐ
πρεσβάεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ ἡς πίσει ἐ πόθῳ τι-
μώντων ἐν ἄσμασι, τὴν παρσεβάσμιον Κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τῆ Χειρὸς Χαράλαμπες γυμναίετε, σὺ ῥωμαλέω φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, ἥν παρόντων καταφρονήσας, ὡς προσκαίρων, ἐν μὲν ἐν ἑραποῖς ἐπαγαλλόμενος σὺ τοῖς χοροῖς ἥν Ἀγγέλων, ἀπαύτως τὸν Χειρὸν, ὃν Τίον Θεὸν παρ' ῥησὶα ὡμολόγησας, ἰκέτα εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, ἐν τῷ παρώλεθρον λοιμικῷ μόσῳ ὅς ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδυνῶν λυτῆς μερὸς ἡμᾶς παπτοίῳ ἀεὶ, τὰς ἐν πίστει, ἐν πόθῳ ἀσπαζομένους τῷ σεβάσμιον Κάραν σα, ἐν τῷ ἀγίῳ σε μνήμῳ εὐορτάζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ῥωμαλεότητι φρονῶν ὠχνημένος Θεωέσιε, τὰς βασιλείας ἥν ἀθέων εἰς ἑδρὴν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὤρμησας πρὸς τὰ σκάμματα, τῷ δὲ θείῳ Πνύματι λαμπρωθεὶς τῷ διαφύοι σα, Βασιλέα παρανομώτατον, ἤλεγξας, ἐν τὰς τιμωρμένους σε ποιμαῖς καδυπέβαλες, ἐν τῷ Ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτισας, ἐν μὲν ἐν ἑραποῖς τὰ γέρα ἥν σὺ πόρῳ κομισάμενος, ἀπαύτως δοξολογεῖς τῷ ἀγίῳ Τριάδα, ἐν πρεσβείῃς ὑπὲρ ἥν πίστει ἐν πόθῳ τιμώντων τῷ σεβάσμιον Κάραν σα.

Δόξα, ἦχος πλ. α.

Λεῦτε φιλομάρτυρες πάντες ὠχνηθῶμεν ἐν τῇ παπνέμῳ παπνύρει τῆ Ἀθλοφόρῃ, ἐν πνύματικῶς παπνυθείσωμεν. σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ παπνσεβάσμιος παπνήγυρις ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ τῆ Ἱερομάρτυρος, τῆ ἀπέζῳ ἡμῖν παρατιθεμένη τὰς ἀειθείας ἥν παλαισμάτων αὐτῆς, ἐν τῷ παρὰ φημον αὐτοῦ κεφαλῷ, ἰάματα ὡς ῥάματα βλύζουσα, πᾶσι τοῖς πίζῳ αὐτῇ προσῆσι, καὶ ἀρνομένοις ὅς αὐτῆς ἰασίψ ψυχῶν τε ἐν σωμάτων, ἐν δερῶν ἀπαλλαγῇ, ἐν τῷ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὴν . Θεοτοκίον .

Σὲ δυσωπῶμεν ὡς Θεῶ ΜΗΤΕΡΑ, ὀλουνμένη .

Καὶ αἱ σιωνίθαις ὀχαί .

Εἰς τὸν ἥ . ἥ . Προδόμοια , ἦχος , α΄ .

Παράφνημοι Μάρτυρες ὑμᾶς .

Παράφνημε Μάρτυς τῆ Χειρῶ, ἀθλητὰ Χαραλάμπες,
σὺ τὸν Χειρὸν ἀνέκηνυξας, Θεὸν ἐ ἀνθρώπου, μέ-
σοι τῆ γαδίας . διὸ καὶ ἠγάμισαι, καὶ τῷ ἀντιπάλῳ
ῥωγνύμενος, θύει τῆ Πράματος, ἐ τὸν γέφυρον ἀ-
πείληφας . ὅθι πάντες τὴν Κάραν σε σέβομεν .

ἥ . Δίκαιος ὡς φοίμιξ ἀνθήσει .

Βρῶνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ ληισώρυμος . Κά-
ραν τὴν σὺ γὰρ ἐκτίσας, ὡς κρῖνι βρύσας, ἰα-
μάτων ῥεῖθρα, καὶ πλῆτορ ἀδάπατον, καὶ χάριν κερ-
μέλι μὴδέποτε, μόσχους τ' ἐλαυνύσας, λοιμικίῳ τε τὴν
πολύφθορον, ὅς ἀνθρώπων τῷ μακαρίζοντι σε .

ἥ . Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ .

Κεκρὸν ἀνέστησας δι' ὀχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας, ὅς
ἦν ἐ πλείους προσήγαγες, Χειρῶ παρόλβιε, ἐ
τὸν δαιμονῶντα ἀνὴρ ἰασάμενος, Γαλιλῶν βασιλῖδα
ἀνέλκυσας, τῆς πλαγῆς δαίμονος, ἐ Χειρῶ ταύτῃ
προσήγαγες, ἐς ἐμμέλι ὡς παρθνομάρτυρα .

Δόξα, ἦχος δ΄ .

Ποῦ ποιεῖς ἀδάμαστα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν
γεραιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυὶ γέμματα κατεσεμ-
μέριον, Ἰερωσιῶν, ἐ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τῆ
παντάκτος Θεῶ, Χαραλάμπη τὸν ἐ μάρτυσι μέγιστον
ἀφηνήσωμεν· ὅτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, πρὸ-
παιον μέγα καὶ τῆς πλαγῆς ἀνέστησας, ἐ μὴν ἐ ἔρατοῖς
τὸν Θεὸν ὁρᾷται ἀφ᾽ ἑσιν ἀμαρτιῶν ἡμῶν παραχρῆν, ἐ
παντοίῳ μόσῳ ἀπαλλαγῶν, τοῖς θερμῶς προσρέχουσιν
αὐτῷ, ἐ τὴν ἀγίαν αὐτῆς Κάραν ὀλαβῶς ἀπαζομενοῖς,

καὶ τὴν ἐπίσημον αὐτῆς μνήμην μὲν πόθεν τελῶσι, ἐν αὐτῇ
μερίοις δι' αὐτῆς τῷ Θεῷ ἱλασμόν ἐν τῷ μέγα ἔλεος.

Καὶ μὲν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παπτοίῳ κινδυνῶν τῆς δόξης σε φύλαττε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ως φύλος ἀκλόμητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστῶ, ἐν λύ-
χος ἀείφωτος τῆς οἰκισμένης σοφῆς, ἐδείχθης ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τῆς μαρτυ-
ρίας, ἔλυσας ἐν εἰδώλῳ, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ
ἐν παρρησίᾳ Χριστῶ πρέσβυνε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἴτα γίμεται ἡ σωτήριος ἀλόγησις τῆς ἀρτῶν, ἐν μετα-
λαμβάμεν ὅς αὐτῶ πάντες οἱ ἀδελφοὶ εἰς ἀγιασ-
μόν ψυχῆς, ἐν σώματος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μὲν τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύ-
ριος, τὸ Τροπάειον, Ὡς φύλος ἀκλόμητος.

Δόξα τὸ αὐτό. ἐν μὲν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Ἡ ἡλὸ. μὲν τὴν ἀ. ἡλὸ. καὶ ἦχος γ'.

Θείας Πίστεως.

Εργοὶς ἔλαμψας τῆς ἀσεβείας, πλασίῳ ἔσβεσας κα-
κοδοξίας, ὡς τῶν Χριστῶ γρατιώτης Χαραλάμπες, ἐν
παραφύμῳ τὰς φάλαγγας ἠχίνας, τροπαιοφόρος παμ-
μάκαρ γερόμενος. Μάρτυς ἐμδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν
ἰκέτῳ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Θῆμα μέγιστον πᾶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρ-
θενομῆτορ, τὸν ἐν δράκιν αὐτῆς τὰ πάντα σιμῶν
τα, ἐκ μαζῶν σε ὀρέσθης γάλακτι, τὸν τροφὸν
τὴν ἐν πλάσῳ τῆς φύσεως. Κόρη πάναγρε, αὐτὸν ἐκ-
τεμῶς ἰκέτῳ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. ἤλθ'. καὶ ἤχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως φωστὴρ ἀπέτειλας ἐκ τῆς εἰσας, ἐπὶ πρὸς ἐφώ-
τισας, ταῖς τῆς θαυμαστικῆς βολαῖς, Ἱερομάρτυς
Χαράλαμπος. ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψαμα.

Ἐτερον, Ὁμοιον.

Ερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀπέδειξε, τὸ
ἱερὸν θυμὸν σοφὸν, προσμεχθὲν ἱερῶτατε, τῷ θεῷ
λόγῳ, ὃς θεῖως δεδόξασαι.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Μετὰ τὴν εἰσας πρὸς πύρ βασιλεύ-
σας, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγεῖν, ἐν μὴ φλεχθεῖσας
Παράμωμε, δρόσον δὲ μάλλον πληθεῖσας τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, ἤχος γ'.

Τὴν ὡραιότητα.

Πρὸς καθαρότητα Μάρτυς τῆς βίης σου, ἐν τῷ ὑπέρλαμ-
προν τῆς μαρτυρίης σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ
σοι ὡφραϊσμένη· σήμερον τιμῶμεν σε κεφαλῇ τῇ σε-
βάσμιον, θραῦσον τὰ φρυγάσματα τῆς ἐχθρῶν ἡμῶν Ἀ-
γίε, ἐν λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς κινδυνώου, ἐν ροσημάτων τῆς
ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Πρὸς ἀπειρόγαμον Θεογενήτριά σου, τὴν τὸν ἀχώρητον
γαστρὴν χωρήσασα, ἐν τῷ προφάει τῆς πατρὸς τῷ
γαλακτὶ θρεψαμένη, μόρῃ ἰσχυρῶς, τῆς κατάρ-
ατος λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν παλάμην
δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφῶνως βοῶντες, χαῖρε ἡ
κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀραβαῖοι, τὸ α'. Ἀντίφωνον τῆς δ'. ἤχος.

Προκείμενον, ἤχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖβος ἀφ' ἑσθῆς.

ἦ. Πεφυτῶμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ Πᾶσα προή. Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς κτ' Λακαῖ.
Εἶπερ ὁ Κύριος τοῖς ἐαυτῶ Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ
τῆς ἀνθρώπων, ἐπιβαλῶσι.

Καὶ μὴ, Ταῖς τῆς Θεοτόκης.

Εἶτα τὸν Ν'. Ψαλμόν. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου.
ἢ. Ε'λέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Φάλαιγα Θεοσεφῆ φωτοφαῦς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χρι-
στῶ τυθεῖσαι προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον σωαπισ-
μὸν τῆς Ἱερομάρτυρος ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ, φιλομάρτυ-
ρες δεῦτε τιμήσωμεν, ἐκ τῆς πατίερον μνήμην αὐτῶ πρῶ-
ματικῶς τελέσωμεν, πρὸς αὐτὸν βοηθώμεν· τῆς λοιμ-
κῆς ἀπειλῆς τὸν ἀσεβόφρονα λαόν σου ἐλᾶθέρωσον, καὶ
λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου, τὸ Κύριε ἐλέησον, ι β'.
Ε'λέει ἐκ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Καρὼν τῆς Θεοτόκης μετ' ἧς Εἰρμῶν εἰς γ'.

Καὶ τῆς Ἀγίας εἰς ἡ. Ὁ Καρὼν τῆς Ἀγίας.

Ω, δὴ, α. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζάσας ὁ Ἰσραήλ.

Χοροβατῆς ἀφροσύνης τὰ ροντὰ, Οὐρανῶν σκηνώ-
ματα, καὶ λαμπρόμενος φωτὶ, ἀνέσπερῳ ῥύσαι με
παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφὲ, ὅπως ὑμνήσωσε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακῆς, ἀπαγράφεται χά-
ριτας, ἐκ φωτίζει τὴς πηγῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντας
σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς ταύτης ἐπώρυμε.

Ραῖς τῆς αἱμάτων ῥαφίσι τῶν ἀλμυρῶν, ἀπιστίας θά-
λασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, ἀσεβείας γέγονας
Χριστῶ, καταρδᾶν ἀληθῶς τῶν Ἐκκλησιῶν αἰ. ἦ.

Τμαρτιῶν καταγίδες, ἐκ λογισμῶν, ἐφαρτία κύμα-
τα, ἐκ παθῶν ἐπαγωγὰ, ἐπ' ἐμὲ διήλθουσαν τῇ
σῇ, Θεοτόκε κραταῖα πρεσβεῖα σῶσόν με.

"Ετερος Καρῶν τῷ Ἀγίῳ. Ὡδὴ, ἀ. ἦχος δ'.

Ἀγοίξω τὸ σῶμα μου.

Πρὶν Κάρῳ τὴν παύσεσθαι, ἐπὶ παλαιόματα Κύ-
ριε, ὑμῶν ἐφίεμνος τῷ σὺ θεράπορος, θείῳ
λαμπρῶν ὅς ὑψος ὕψαιμαι, δι' ἧς ἀγαμέλψασθαι ταῦ-
τα διωήσομαι.

Εβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες
Χαράλαμπες, σὺν Κρίσῳ ἄφροσι, τὴν δυσέ-
βειαν τὴν τέτῳ ἀπελέγξας, ἀπ' οὗ ὡς ἐρεφάσωσαι χει-
ρὶ τῷ Κτίστῳ σου.

Βασίλειον κόσμου σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσαστο, δαιμόνων
δι᾿ ἐκτίωτε, θεῖε ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, ροσημάτων τε
παρτοίῳ ἐλατῆρα. διὸ ἐορτάζεις τὴν μνήμην Ἀγίε.
Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχαρτον, ἐπὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ
ὄρος τὸ ἅγιον, γάμον τὴν πάγκλυτον, τὴν βα-
σάσασαν τὸ φύσει θεῖον μαῖρα, τὸ πρέπον ἐκάστοτε
πιστὸς τῇ χάριτι.

Καταβάσια. Ἀγοίξω τὸ σῶμα μου.

Ὡδὴ, γ'. Οὐκ ἔσμι ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔσμι ὅλως ὕψαι, ἢ θυμαίων τὰ πλήθη,
ἀπερ' ἐδρασας ἐτι ἐν τῷ βίῳ περιῶν, ἐπὶ πρὸς Θεὸν
μετελθὼν, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγασε.

Λησάμεν θείᾳ κραταιωθεῖς, τὸ ἀνίχυρον θράσος, ἢ
ἀνίμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς γερρὸς, ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ ἀθλητὰ, ὡς πολίτης θείας παρατά-
ξεως.

Τίμάτων ῥάσαντες κρηνοί, τῷ σὺ σώματος πάσαν,
ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δερμὶν πυρκαϊᾶν, κα-
τέσβεσας, τῆς πυφῆς, τὸν χειμάρρουν σοὶ δὲ προε-
ξέκησας.

Θεοτοκίον.

Γίωμ "Αγιον Θεόν, τέτοκας Παπαγία, άγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, ἐ πύλη μόνη Χειρός, τῷ διήλθε, σφίζωμ τὸ ἀνθρώπιμον.

"Αλλος. Τὺς σὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Πὺς σὺς ὑμολόγους Θεοφόρε, πισῶς σινελθόμετας ἐμ Ναῶ, τῷ Κάραμ προσκυνῆσαι σε, τῷ θείῳ ἐσεβάσμιον, φέρει ἐ διαφύλαττε, σκαυδάλωμ τῷ πολεμήτορος.

Μεκρὸν μεαμία ἀσκήσας, δαιμόνων ὀφθαίστε ἐλατῆρ, πλήθην βροτῶν ὀξέσας, ἐ τῷ Χειῶ προσηγάγες, μαρτυρικῶ ἐ αἵματι, χειρῶ ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Λεῦτε ἡ πληθὺς τῶν ληιστῶν, Κυρίῳ τὸν Μάρτυρα πισῶς, αἰνέσωμεν καὶ σέβωμεν, αὐτῷ τῷ Κάραμ ἄσματος, πρῶματικοῖς τῷ παύσεπτον, πταισμάτων λύσιμ ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τῷ Θεῷ τὸν Θεόν Λόγον, τὸν Κόσμῳ ἀχώρητον παπτι, ἐμ σῆ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σε ἐβάσας, Παρθενομήτορ ἄλχαπτε, Χειριαῶν καταφύγιον. Καταβασία. Τὺς σὺς ὑμολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα, ἦχος γ. Θείας Πίστεως.

Ετύλος ἄσσεος τῆς Ἐκκλησίας, λύχρος ἄσβεστος τῆς Οἰκουμενῆς, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, ἐ ἀνάλამψας Ἡλίου φαιδρότερον, τῷ τῶ εἰδῶλῳ ἐλαιώεις σκοτόμαιραν, Μάρτυς ἐδόξε, Χειρὸν τὸν Θεόν ἱκέτῳ, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

"Ετερον, ἦχος α. Τὸν τάφομ σε Σωτήρ.

Πὰ σίφην τῶν πιστῶν, ὡσεβῶς σινελθόμετα, τὸν Μάρτυρα Χειρῶ, Χαραλάμπη τὸν μέγαμ, ἀξίως ἀφηνήσωμεν, ὡσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμαπτιμον, ἐ

δυσσεβῶν καὶ θαιρέτω, τὸν κηρύξατα, Θεὸν τῷ σύμπαν-
τος Κόσμου, Χειρὸν τὸν Θεοφύτρον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότη δοχεῖον, ἀνάστητον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως,
καὶ πταισμάτων ἐν θλίψεω. σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτω-
λῶν σωτηρία, ἐν βοήθειᾳ, ἐν κραταίᾳ προστασίᾳ, καὶ σώ-
ξεις τὰς δούλῃς σου.

Ὡδὴ δ'. Χειρὸς μου δυνάμις.

Ωραῖος γέγονας, χειρὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρ-
τυρίας, ἐν καλλομαῖς, ταύτην κατηγλαΐσας, Χα-
ράλαμπες ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα ἐν σήκειν.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ σωτέλει, Ἀθλοφόρε ἀν-
δρεία Ναὸν σου τὸν, τῷ Ἀγίῳ Πρώματι, ἐν καρτε-
ρίᾳ ἀψάδῃ, σὺ λὼν δείξας ἐν ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἵροντες τὰς χεῖρας ἐδόξε, οἱ τῷ σκότει
προσάται σὺ τὰς πλάρας, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν
δὲ αἰῶνος ἀληθείᾳ, προξενῶντές σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Τῆς, ἐν ὕμνῃς, Χειρὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σου ἀπατί-
λας ὑπερβολῇ, Παύλας χηρὸς ὄντος, ἐν λυγρῶσά-
μενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνῳ Θεότητος, ἀνεδέξατό
σε, ὡς περ χρυσοπτέρυγα πελείαν, εἰς ὄρατις σκηνώ-
σεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀντήτητον ἀθλητῶν ἐν περὶδοξον.

Ταμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐδόξε,
πρὸ βημάτων ἑστης, τῷ παρανομῶντων ἀδείματι,
ἐν τῷ Χειρὸν ἐλάθέρως ἀνέκλήρξας, Θεὸν τέλειον φύ-
σιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντος ἀνεδείχθη, θησαυρὸς ἐν πολυόλβος, ἡ
τιμία Κάρα, σου τῷ ἀντήτην Χαράλαμπες, πο-

λυποικίλεις τὰς νόσους, τὴν παρώλιον τε, ἀπελαιώσας,
νόσον διδάμει τῷ Πράματι. Θεοτοκίον.

Πῆν παρὰ χροῖον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν
γενησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπα-
ράιον πύλιν τὴν εἰσαγάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας, ταύτῃ
Θεῷ εἰς Βασιλείαν.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὡδὴ ε. Τῷ θεῷ φέγγεις ἀγαθέ.

Πὸ θεῖον πάθος τῷ δι' ἡμᾶς πάθῃ ὑπομείψας ἑρρῶς
Μάρτυς Χειρὶ μίμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώ-
ματι ἐνδοξες, τῷ ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Πῶν ἀλογίαν τῷ διωκτῶν, Λόγος ὁ συναρχὸς Πατρὶ,
ἐπαγορεύμενος πάροφει, λόγον τοῖς ἀλόγοις σα-
φῶς ἐντίθησι, λυθιῶναι τῷ δεσμῶν σε διαγορεύσει.

Ποῖς ὀβελίσκοις περυνθεῖς, ἔπρασας καρδίαν τῷ δεινῷ,
τῷ γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῳ τῆς ἀνδρείας καὶ
καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιάγασε.

Θεοτοκίον.

Πῷ θεῷ φέγγεις ἀγαθέ, τὴν ἐσκοτισμένην με ψυ-
χήν, ταῖς ἡδομαῖς φωταγώγησον, ἐπὶ πρὸς σωτηρίας
τρέβον ὁδηγήσον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χειρὸν κινήσασα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίσταται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θεῇ δόξῃ σου. σὺ γὰρ
παρσεβάσμιος ἡ Κἀρα, νόσους ἐλαίωει, διώκει δαί-
μονας, ἐπὶ πᾶσι προσρέχουσι πικροῖς, ἱάσιν χαρίζεται,
καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Εωμάτων ροσήματα, καὶ τῷ ψυχῶν ΧΑΡΑΛΑΜ-
ΠΕΣ, παύονται τῆς θεῆας Κεφαλῆς σου, προσκυ-
νημένης καὶ τιμωμένης σεπτῶς. Χειρὸς γὰρ δεδωρήται
ἡμῖν, ταύτῃ ἰατήριον, ἐν δεινῶν ἀμνηστειῶν.

Εξέστησαν δαίμονες, ἐν Ἑλλήνους οἱ ἄθεοι, βλέποντες
τὰς χεῖρας κεκομμένης, καὶ κρεμαμένης τῷ σώματι

σὺ δεινῶς, Δεικὸς τῷ παντόλμῳ ὑβρις. σὺ δ' ὡς χειρο-
μίμητος, τῷτον αὖθις ὑγίακας. Θεοτοκίον.

Ο λόγος Παράμωμε, Θεὸς ὁ ἐμπόστατος, ὡς περ ὑέτος
ἐπὶ τὸν ποκοῦ, ἐν τῇ γαστρὶ σὺ κατῆλθες Ἀχραπτε,
καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῆς βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωμι, ξη-
ραφθεῖσας τῷ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὡδὴ γ'. Τῷ βίῳ τὴν θάλασσαν.

Παμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῆς ἀθλων σὺ φωτὶ, φω-
ταγωγῶν τὰ πέρατα. ὁμολογεῖς τὸ ὄνομα τῷ Χει-
ρῶ, τυράννῳ ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυεῖς ἀξιάγασε.

Εμθέε πυρῶμος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ δροσισμῷ τῆς
πίστεως, τῆς δυσεβέρτων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χει-
ρῶ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγασε.

Ζωῆς ἀφιέμενος, ἀθάνατος, τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπες
ἐμέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, ἐπὶ προσάχῃ, με-
κρὸς ὀξυμέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονέμενον, ἐφαρτίαις προσβολαῖς, Μῆτερ
Θεὸς ἑρέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγνύ.
πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῆς ἀνθρώπων τὸ μέγα κατα-
φύγιον.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην ἐπὶ πάντιμον.

Πῆν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελούρτες ἐορτῶν τῷ
Παμμακάρο, δεῦτε τὴν πάντιμον, Κάραμ αὐτῇ ἀ-
σπασώμεθα, ἐπὶ τῇ δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πῆν ἰάσεωρ ἔχοντες, τὴν Κάραμ τὴν σεπτήν σὺ Χα-
ράλαμπες, θερμῶς προσρέχομεν, ταύτην προσκύν-
ου μέμοντες, ἐπὶ τὸν Θεὸν ὑμνῶντες τὸν σε δοξάσαντα.

Μεγίστῳ χάριτι ἀπείληφας, θεόθεν Ἀθλητὰ γερ-
μαιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες. Κάραμ τὴν σὴν
γὰρ ὁ Κύριος, τῇ ἰαμάτων κρῖνῳ σαφῶς ἐργάσατο.

Θεοτοκίον .

Πὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκιώωσεν Ἀγνὴ Θεομή-
φωτε, ἐκ κατέφλεξε, τὴν σὺν μηδίῳ παμμακάρι-
στε, ἐδρόπισε δὲ μᾶλλον ἐκατεφώτισε .

Καταβασία . Τὴν θείαν ταύτην ἐπαύτιμον .

Κοιτάκιον . Ἡ^{ος} δ' . Ἐπεφάνης σήμερον .

Θησαυρὸν πολῦτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὺν Κάρῳ κέκ-
τηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὴ, τροπαιοφόρε ΧΑΡΑ-
ΛΑΜΠΕΣ . διὸ ἐχαίρει τὸν Κτίσιν δοξάζουσα .

Ὁ Οἶκος .

Πὸν σερρὸν ὀπλίτην, ἐχειρ^{ος} στρατιώτην ἐμέγαλ^{ος} ἐν
Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν παμμόδοξον, συνελθόν-
τες ἀφημέσωμεν ὑπὲρ χειρ^{ος} γ', ἐτῆς ἀληθείας λαμ-
πρῶς ἠγωνίσαστο, ἐτὴν Ὁρθόδοξον Πίσιν πρῶτος ἀφ-
κήρυξε, τὴν πλαίῳ τῆς εἰδώλων κατήργησε, Βασιλέα
παρανομώτατον ἠλεγξε, ἐτὴν Κάρῳ ἐτμήθη, χαίρων,
ἐγαλλόμενος . διὸ ἐτὸν σέφατον εἴληφε παρὰ τῆς δε-
ξιᾶς τῆς Ὑψίστης, ἐσυμπολίτης Ἀγγέλων εὐχέτο . ὅ-
θεν ἡ Ἐκκλησία τῆς Ὁρθοδόξου τέτ^{ης} τὴν παύτιμον Κάρ-
ῳ καταπαζομένη, ἐἀφημίαις κατασέφουσα, ἐπολ-
λῶν δεινῶν, ἐμόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτί-
σιν δοξάζουσα .

ΜΗΝ ΦΕΤΡΟΥΑΡΙΟΣ Ι'. ΜΗΝΗΜΗ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΥ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ἡ. Κατηξιώθης Χαράλαμπες ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος, ἐκ χαρᾶς τῆς Μαρτύρων.
Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες γ' ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὁ παμβασιλεύς,
μᾶς διδάσκει εἰς τὸ θεῖον αὐτῷ ἐκ Ἱεροῦ Εὐαγ-
γέλιον, ἀπὸ θέλων μὴ ἀκολυθῶμεν ὀπίσω τῆς, μὴ
ἀπαρνηθῶμεν τὸν ἑαυτὸν μας, καὶ μὴ σκώσωμεν τὸν
Σταυρόν μας ἐπαύω μας, ἐκ μὴ τὸν ἀκολυθῶμεν τὸ
ὅποιον τὸ ἐκατόρθωσαν πολλοὶ θαυμάσιοι, ἐκ ἀγιώτατοι
ἀνθρώποι, καθὼς ἦσαν οἱ Ἀσκηταὶ καὶ ἐρημίται, οἱ ὅ-
ποιοι ἀπηνέγκοντο τὸν Κόσμον, ἐκ τὰ ἐγκόσμια, τὴν δὲ
πάθειαν τῆς σώματος, πλῆτον, ἐκ δόξαν ἀμάραντον, ἐκ
ἐφάγον εἰς τὰς ἐρημίας, ἐκ ἀείσκοντο πάντοτε εἰς τὴν
προσάγῃ τῆς Θεῶς, εἰς προσάχας ἡμεῖμας τε, ἐκ ὀλο-
ρυκτίαις, ἐκ ἄλλον σκοπὸν δεῖ εἶχον, πᾶρεξ πῶς μὴ ἀ-
ρέσω τὸν ποιητὴν ἐκ πλάσῃ τῆς Θεοῦ. Τοιούτοι ἐσά-
θισαν ἐκ οἱ σοφώτατοι Διδάσκαλοι τῆς Ἐκκλησίας μας,
οἱ ὅποιοι εἶα ἐκ μόρον σκοπὸν εἶχον, πῶς μὴ ὠφελήσω
ψυχὰς ἀνθρώπων, πῶς μὴ τὰς ἐπιστρέψω εἰς τὰ ὀρθὰ
δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, πῶς μὴ τὰς σερεώσω εἰς τὴν
Ὀρθοδοξίαν, ἐκ δεῖ ἐφρόντιζον μήτε διὰ τὴν ἀπάπαυσιν
τῆς κορμίας, μήτε διὰ πλῆτον, ἐκ ἄλλα κτήματα. Ὁ Χαιρέ-

τας δὲ ἐξάθνησαν τοῖς τοῖς οἱ ἀγιώτατοι Μάρτυρες, οἱ γε-
 γραῖοι στρατιῶται τῆς ἐπαρχίας Βασιλέως Χριστῆ, οἱ καλ-
 λήρικοι ρικηταὶ τῆς πλάνης, ἐ τῆς ἀσεβείας, ἐ αὐτῆς τοῦ
 κοσμοκράτορος διαβόλου; οἱ ὅποιοι, ὅ μορον ἐκαταφρόνη-
 σεν πλούτη, καὶ κτήματα, καὶ δόξας, ἀλλὰ ἐ αὐτὸ τὸ
 ἴδιόν τες κορμὶ ἐπαράδωκαν εἰς μυρίας τιμωρίας, ἐ βα-
 σαφὲς ἀνέκτας, εἰς τόσον ὅπῃ καὶ αὐτῶν τῶν γλυκυτά-
 τῶν ζωῶν τες ἐκαταφρόνησαν, ἐ ἐπρόκειραν τὸν θάνα-
 τον. Αὐτοὶ οἱ Μάρτυρες βεβαιότατα ἀπαρνήθησαν τὸν
 Κόσμον, καὶ τὸν ἑαυτὸν τες· ἐπειδὴ ἐ ὑπερήθησαν τῶν
 παρῶν πολυπόθητον ζωῶν, καὶ ἐσῆκωσαν ἐπαύω τὸν
 Σταυρόν τες, καὶ ἐφύλαξαν βεβαίαν ἐ σερραὶ τῶν Ὁρ-
 θόδοξον Πίστιν, ἐ τῶν ἀγάπῃ τῆς Χριστῆ, στοχαζόμενοι
 ὁρθῶς, πῶς ἔκ εἶχον ὥδε μέγιστον πόλιν, καὶ διὰ τῆς το
 ὀλοφύχως ἐπεζήτησαν τῶν μέλλουσιν. τῆς χάρις ἐ ἐδο-
 ξάσθην ὑπὸ Θεῶ, ἐ ἐτιμήθησαν, ἐ ὅ μορον ἀπολαμ-
 βάσκει τῶν Οὐράριον Βασιλείαν, ἐ χαίρουν αἰωνίως με-
 τὸν Χριστόν, διὰ τὸν ὅποιον ἔχυσαν τὸ αἷμά τες, ἀλλὰ
 ἀκόμη καὶ ἀπαταχῆς τῆς Οἰκουμενῆς τιμῶνται, καὶ ἐορ-
 τάζονται, καὶ θέλουσι δοξασθῆ εἰς αἰῶνα τὸν ἀπαύτα.
 Τοῖς τοῖς καλλήρικοις ἐ γεγραῖος στρατιώτης Χριστῆ ἐξάθνη
 καὶ ὁ σήμερον ἐορταζόμενος, ἐ τιμώμενος· ὁ Ἱερομάρτυς
 λέγω ἐ Μεγαλομάρτυς ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ, ὁ ὅποιος
 ἦτον πρότερον Ἱερὰς ἐμρομώτατος εἰς τῶν Ἐπαρχίας τῆς
 Μαυρησίας. Μετὰ δὲ τῆς καιρῆς ἐκείνης ἐβασίλευσεν εἰς
 τῶν Ῥώμῃ Σεβήρος ὁ δυσσεβὴς, καὶ εἰς τῶν Ἀσίαν ἦτον
 εἰς ἡγεμὼν ἀπλήρης, καὶ ἀνήμερος, Λακταρός ὁμομαζό-
 μενος, ὅς τις ἐβασαίριζε πολλὰς Χριστιανὰς διὰ μὰ ἀρνηθῆναι
 τῶν ἀσεβείαν, ἐ μὰ προσκυνοῦν ἀναιδέητα εἰδωλα. καὶ
 μαθὼν ὅτι ἐκεῖ εἰς τῶν πόλιν τῆς Μαυρησίας, ἦτον εἰς
 Ἱερὰς Χαραλάμπης ὁμομαζόμενος, καὶ ὑβρίζει τοὺς Θεοὺς,
 διδάσκοντας τοὺς Λαοὺς παρρησία μὰ πιστεύουσι εἰς τὸν

Χριστὸν, ἐθυμώθη, ἔστελε εὐχαριστίας μὰ τῷ τὸν φέ-
 ρωσι. ἔιδὼν αὐτὸν ἠρώτησε, διὰ τί ἐκαταφρόνει τὰ εἰ-
 δωλα, καὶ τὰ βασιλικά δόγματα; ὁ δὲ Ἅγιος ἀπεκρίμα-
 το· ἐγὼ ὑπακούω εἰς τοῦ ἐπιγραφίης Βασιλέως Χριστοῦ τὰ
 δίκαια, καὶ σωτήρια προσάγματα. ἀμὴν ὁ Σεβῆρος γρά-
 φει μάταια καὶ ἀσώετα λόγια· ἐπειδὴ προστάσκει μὰ
 προσκυνῆτε διὰ Θεοῦς ἀψαύθητα ἔα ψυχα εἰδωλα, καὶ
 παραδίδει τὰς ψυχὰς σας εἰς θάνατον. ἀμὴν ὁ Δεσπό-
 τις μου Χριστὸς δίδει ζωὴν αἰώνιον, ἔμακαριότητα εἰς
 τὰς δόξας τῆς. ἔσπου ἐπικαλεσθῇ τὸ παντοδύναμον αὐ-
 τοῦ ὄνομα, φάγουν οἱ δαίμονες ὅπῃ προσκυνεῖτε, ὡς
 ὑποχέριοι καὶ ἀνίσχυροι, καὶ πᾶσα ἀσθενεία ἀνίατος
 ἰατρᾷεται. Λέγει τοῦ Ὁ Ἄρχων· ἄφες τὴν περιστολο-
 γίαν γέροντα, καὶ κάμε ὡς φρόνιμος τὸ συμφέρον σου·
 προσκυνῶν τοὺς Θεοὺς, πρὶν δοκιμάσῃς τὰ σκληρὰ ἔ-
 παίδεμα κολαστήρια. Καὶ ὁ Ἅγιος· ἐὰν δεῖ βασιλι-
 αῶμεν ἐδὼ πρόσκαιρα, δεῖ κληρονομοῦμεν τὰ αἰώρια ἀ-
 γαθὰ εἰς τὸν Παράδεισον. Τότε παραχθεῖτε οἱ ἄρ-
 χοντες, ἔφερον τὰ δεινότερα κολαστήρια, λέγοντες·
 θύσον τοῖς Θεοῖς, κακὴ κεφαλὴ. Καὶ ὁ Ἅγιος· μὴ γέ-
 μοιτο μὰ γέμω τόσο μωρὸς καὶ ἀνόντος, μὰ προσκυνήσω
 τὰς ἀψαύθητους δαίμονας ὅπῃ σέβεσθε, οἱ ὅποιοι αὐτοὶ
 φοβουῖται τὴν δύναμιν τοῦ Σταυροῦ ἔφάγουν. Τότε
 ἐγύμνωσαν αὐτὸν, καὶ λαβόμεντες χειράρας, κατεξέχι-
 ζον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἕως τοὺς πόδας τὰς σάρκας τοῦ
 ὁ δὲ Μακάριος ὑπομένων γεραίως αὐτῶν τὴν ἀνύποι-
 στον βάσανον, καὶ εἰς ὅλον τὸ σῶμα δεινῶς σπαραττό-
 μενος, ἔλεγεν· ἀχαρισῶσας ἀδελφοί, ὅτι βασανίζο-
 τές με τὸ σῶμα, προξερῖτε τῆς ψυχῆς με, εἰς τὸν μέλ-
 λοντα αἰῶνα αἰωνίαν μακαριότητα. Ταῦτα λέγοντος
 τοῦ Ἁγίου, οἱ ὑπηρεταὶ ἐθαύμαζον, καὶ ἔλεγον πρὸς
 τοὺς ἄρχοντας· τὴν ἀτιμίαν νομίζει τιμὴν οὗτος ὁ ἀν-

ἄνθρωπος, καὶ τὴν βάσανον ἄρεσιν· μήπως ἐεῖμαι αὐτὸς
ὁ Χριστὸς, καὶ ἦλθε γὰρ μᾶς δοκιμάσῃ, καὶ διὰ τοῦτο αἱ
χειράρηναι ἀποστομώονται, ἐδὲν ξεσχίζουμι πλέον τὰς
σάρκας του; Ταῦτα ἀκούσας ὁ Δοῦξ ἐθυμώθη, ἐὺβεί-
ζωντας τοὺς ὑπηρέτας, πῶς ἦσαν ἀμελεῖς ἐὺδιώατοι,
ἄρπασε τὰς χειράρηναι ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς, καὶ ἄρχισε
γὰρ ξεσχίζειν τὸ σῶμα τῆς Ἀγίας με πολλὴν ὀργὴν ὁ Θεόρ-
γιστος, ἀλλὰ παρὰ τοῦ ἐφθασεν ἡ θεία δίκη τὸν ἀδι-
κον, καὶ ἐκόπησεν (ὦ τοῦ θαύματος) ἀπὸ τῆς ἀγκῶ-
ρας αἱ χεῖρές του, ἐκρέμετο εἰς τὸ σῶμα τῆς Μάρ-
τυρος. αὐτὸς δὲ ὁ δαίλαιος ἔπεσε κατὰ γῆς φωμάζων-
τας· βοήθει μοι ἡγεμῶν, ὅτι μάγος εἶμαι ἔστος ὁ ἀν-
θρώπος. Πλησιάσας οὖν ὁ ἡγεμῶν, καὶ ἰδὼν τὰς χεῖ-
ρας τῆς Δουκὸς κρεμασμένας εἰς τὸ σῶμα τοῦ Μάρτυρος,
τῆς ἔκτυσεν εἰς τὸ πρόσωπον, ἐδὲν ἐστράφη τὸ πρό-
σωπόν του εἰς τὸν πᾶχηνλον, ἐμεῖνεν ἐλευθέρῳ θεά-
μα. Τότε ἡ Πόλις ὅλη τῆς Μαγνησίας ἐφοβήθησεν,
ἐπαρκαλῆσεν τὸν Δίκαιον, λέγοντες· ἀπόστρεψον
ἀφ' ἡμῶν τὴν ὀργὴν τῆς Κυρίου· Ὅσιε· οὕτω σε προσάσ-
σει ὁ Χειρὸς γὰρ μὴ ἀποδίδῃς κακὸν ἀπὸ κακοῦ, ἀλ-
λὰ γὰρ ἀεργετῆς τοὺς μισθῶτάς σε. Λέγει τῆς ὁ Ἀγιος·
ζῆ Κύριος ὁ Θεός μου, δὲν εἶμαι δόλος εἰς τὴν γλῶσ-
σά μου, ἀλλὰ ὁ Κύριος ἐπαίδασκεν αὐτοὺς ὡς χείρονας,
διὰ γὰρ δώσῃ ἐσᾶς ζωὴν αἰώνιον. Τότε τὸ πλῆθος ὁ-
λον ἐβόησε πρὸς Κύριον λέγοντες· μή μας ἀπολέσῃς
Δέσποτα, ἀλλὰ συγχώρησόν μας εἰς ὅσα ἐπταίσαμεν·
καὶ οὕτω πολλοὶ ἐπίστανται. Ὁ δὲ Δοῦξ ἐδέετο τῆς Ἀγίας
λέγωντας· Ἀγγελε τῆς Θεῷ, ἐοῦράμει ἀνθρώπε, βοή-
θησόν μοι τῷ πάλαι. Ἰδού ἔχεις τὸ βάρος τῆς χειρῶν
μου ἐπαύω σου, ἐγὼ ὑπομείνω τὸν κόπον, καὶ βάσα-
νον. λοιπὸν ἰατρᾶσόν με, γὰρ λυτρώθῃ ἀπὸ τῆς οἰ-
κῆρας, καὶ σὺ ἀπὸ κόπου ἐμερίμην, καὶ ἐὰν λάβω τὴν

ἴασιμ, γὰρ πισάσω εἰς τὸν Θεόν σου βέβαια. Ὁ μὲν δὲ
 Ἅγιος ἤρξατο ταῦτα πρὸς Κύριον· ἀχαισθήμενοι Δέ-
 ωστα ὅπῃ μᾶς φυλάττετε πάντοτε. ἐπίβλεψον εἰς
 τὴν ταπείνωσιν τῆς πεπεδημένης, καὶ λύσον ἀπὸ τὰ
 δεσμά εἰς δόξαν σου. Τότε ἦλθε φωνὴ λέγουσα, χαίροις
 ἀθλητὰ ΧΑΡΑΛΑΜΠΕΣ, Ἀγγέλωμ σιωόμιλε, ἐ
 Ἀποστόλωμ ὁμότης. ἐπήκυσσα τὴν δέησίν σου, ἐ δὲ-
 δω τοῖς ἀδελφοῖς τὴν ἴασιμ. ἐ παράθυσ ἱατρῶν σου.
 καὶ πισάσας ὁ Δὲξ, ἐβαπτίσθη εἰς τὸ ὄνομα Πα-
 τρός, Υἱοῦ ἐ Ἁγίου Πνεύματος. ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔπαυσε
 τὸν διωγμὸν καὶ τῆς Χριστιανῶν, ἕως γὰρ δώσῃ τῷ Βα-
 σιλέως εἰδήσιμ.

Τότε ἐσυνάγοντο ὅλοι τῆς Μαγνησίας ἐ Ἀσίας πρὸς
 τὸν Ἅγιον, ἐ ὁμολογέμενοι τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐ-
 βαπτίζοντο. πολλὰ δὲ θαύματα ἐ ἰάματα εἰς τὰς ἀ-
 δελφεῖς ἐτέλει καθ' ἐκάστην ὁ Ἅγιος. τυφλοὶ ἀνέβλε-
 πον, χωλοὶ ἐ κηττοὶ ἐπεριπατῶσαν, δαίμονες ἐφώ-
 γον, νεκροὶ ἀνέστανον, καὶ πάντα νόσος ἐ ἀδελφεία
 ἱατρῶν. τὰ ὅποια βλέπων ὁ ἡγεμὼν, ἀπῆλθεν εἰς
 τὸν Βασιλέα, ἐ τῷ ἀνήγγειλε διὰ τὸν Ἅγιον ἀπα-
 τα τὰ γινόμενα, ὡς ἀφώσθη ἔπομεν. Ὁ δὲ σοβαρὸς Σε-
 βήρος ταῦτα ἀκῶσας, ἐθυμώθη, ἐ ἔλεγε· διὰ τί ἀμε-
 λῆτε Θεοὶ αἰῶνιοι, ἐ δεῖ ὁλοθρῶντε ἀπὸ τὴν γῆν
 τὰς ἀσεβεῖς ὅπῃ σᾶς ὑβρίζουσι; ἐ ἀθέως ἔειλε στρα-
 τιώτας τετακοσίους, προσάσωντάς τας γὰρ ἐμπήξεν καρ-
 φία εἰς ὅλῳ τὴν ῥάχιν τῷ Μάρτυρος, ἔπειτα γὰρ τὸν
 σύρμον ἀπὸ τὴν Μαγνησίαν ἕως τὴν Ἀρτιόχεια.
 οἱ δὲ ἀπελθόντες ἐκάρφωσαν τὰς ἡλκας μετὰ πολλὴν ἀ-
 σπλαγχνίαν εἰς ὅλον τὸ σῶμα τῷ Μάρτυρος, καὶ δέ-
 μοις τὸν ἀπὸ τὴν γυναικά, τὸν ἐπὶ τῷ βήθῳ ἀνέστη
 οἱ ἀπαύθρωνοι, ἐ τὸν ἐκάθιστον ἐμπαικτικῶς ἐπαύον
 εἰς εἷς ἄλογον. Ὅταν δὲ τὸν ἐπήγασιν ἰ. ε. γὰρ δια, ἐ-

λάλησε ταῦτα μεγαλοφῶως τὸ ἄλογον λέγον· ὦ τρισ-
κατάρατοι γρατιῶται ὑπηρεταί τῆ βασιλέως διαβόλου,
ὅς μὲ βλέπετε πῶς εἶμαι ὁ Θεὸς μετὰ τῶτον τὸν ἄνθρω-
πον, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον; λύσατέ τον σκληρο-
πράχνηλοι, γὰρ λυθῆτε ἐ ἐσεῖς ἀπὸ δεσμὰ ἀόρατα. Τό-
τε οἱ γρατιῶται φοβηθεῖτες, τὸν ὑπήγασι με ἄμεσιμ
εἰς τὴν Ἀρτιόχεια διὰ γὰρ μὴ παρέβου το πρόσταγ-
μα. ὁ δὲ Διάβολος ἐμεταχνηματίσθη εἰς εἶδος γέροντος,
καὶ ἐφάνη εἰς τὸν Σεβῆρον, λέγωντας· καὶ μοι βασι-
λεῦ, ἐγὼ εἶμαι ὁ Βασιλεὺς τῆ Σκυθῶν, ἐ ἦλθον εἰς
τὴν πατρίδα με εἰς μάγος Χαραλάμπης καλῆμενος,
ἐ μὲ ἐπῆρον ὅλης τῆς γρατιώτας, ἐ ἦλθον γὰρ σὺ το
εἰπὼν, γὰρ φυλαχθῆς γὰρ μὴ πάθῃς τὸ ὅμοιον. Τότε
ἔφερον ἐ τὸν Ἅγιον, ἐ προσάσσει γὰρ τῆ καρφώσω
σὺ βλαψ μεγάλῃ εἰς τὸ γῆθος, ἔπειτα γὰρ φέρου ξύ-
λα ἐ πῦρ γὰρ τὸν καίου, ἕως γὰρ ξεψυχήσῃ. Ἐκάρ-
φωσάν τε λοιπὸν τὴν σὺ βλαψ, ἐ ὥραν πολλὴν τὸν ἐ-
κατακαΐασιν, ἀλλὰ ποσῶς δὲ ἐβλάφθη ὑπὸ τῆ πυρός,
ὅτι αὐτὸ μετ' ἐσβυσεν, οἱ δορυφόροι ἐκκράσθησαν, ὁ δὲ
Ἅγιος ἀρέθαλλε, ἐ ἔσχευ ὡς ῥόδον εὖοσμον· ὅθι οὖν
Βασιλεὺς εἶπε γὰρ τὸν λύσω, ἐ γὰρ τὸν φέρου πλη-
σίον, ἐ λέγει τε διὰ πρόφασιν· ὁ Βασιλεὺς τῆ Σκυθῶν
με ἔκαμε ἐ σὲ ὑβρίσας, ἀλλὰ μὴ κακίσης, ἐ εἰς ὅσα
σὲ ἐρωτήσω δός μοι ἀποκρίσιν. ἐ εἶπέ με πόσων χρο-
νῶν εἶσαι, ἐ τῆ εἶπεν, ὅτι ἦτον ριγ. χρόνων. λέγει
τον ὁ Βασιλεὺς· ἐπειδὴ τόσους χρόνους ἐζήσας, πῶς δὲ
ἔχεις τόσῃ γῆσίμ, γὰρ γῆρῃσης τῆς ἀθανάτης Θεός,
ἀλλὰ προσκυνεῖς τὸν Χριστὸν, ὡς ἄγνωστος; Καὶ ὁ Ἅ-
γιος, ἐπειδὴ πολλὰς χρόνους ἐζήσα, ἐγῆρῃσα τὴν ἀ-
λήθειαν, καὶ προσκυνῶ τὸν ὄντως Θεὸν τὸν παντο-
δυνάμον ἐ οἰκτίρμονα. Ἐσὺ ἐ μεκρὸν ἐμπορεῖς γὰρ ἀ-
μαρτήσης ὡς ἦκας, λέγει ὁ Βασιλεὺς. Καὶ ὁ Ἅγιος,

αὐτὸ μόνον ὁ Δεσπότης Χειρὸς διώεται γὰρ τὸ κά-
μη, ἐ ὅχι ἀνθρώπος. Τότε προσέταξεν ὁ Σεβῆρος, ἐ
ἦλθεν ἐκεῖ εἰς τὸ μέσον εἰς δαιμονιζόμενος, ὅς τις
ἦτορ ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν, ἐ μισόκαλον λγ'. ἄρως βα-
ραφίζόμενος, καὶ πλησίον τῷ Ἀγίῳ παραγυρόμενος, ἐ-
φώμαζεν ὁ δαίμων, ὥστερ δειμῶς ὀδυνόμενος, ἐ ὑπὸ
πυρὸς φλογιζόμενος, δέομαί σε δῶλε τῷ Χειρῷ, μή με
πρὸ καιρῷ βασιλείῃς. ἀλλ' εἶπε λόγον, ἐ ἔρχομαι,
ἐ αὖ ὁρίσης θέλω εἶπῃ ἐ τὸν τρόπον, ἐ τίω αἰτίαν
ὅπῃ εἰσῆλθον εἰς τῆτον τὸν ἀνθρώπον. Καὶ ὁ Ἅγιος,
εἶπε πνεῦμα ἀκάθαρτον. Τότε εἶπε τὸ δαιμόνιον· ὅ-
τος ἐκλεψε τὰ πράγματα τῷ γειτόνῃ, καὶ τὸν κλη-
ρομόμον αὐτῷ ἐφόρῳσεν· ὅθεν ἀείσκωντας τὸν εἰς τοιαύ-
τῳ ἀνομίαν ἀχολόμενος, εἰσῆλθον εἰς αὐτὸν, ἐ τὸν
βασιλεύω τώρα ἄρως ἐξ ἐ τειάκορτα. Τότε τὸν ἐπε-
τίμησεν ὁ Ἅγιος ἐ ἀγῆκεν. Ὁ δὲ Βασιλῆς ἐθαύμασε
λέγων· μέγας εἶναι ὁ Θεὸς ἢ Χριστιανῶν καὶ ἀ-
λήθειαν. Καὶ μεθ' ἡμέρας πρεῖς ἀπέθανεν εἰς μέος,
ἐ λέγει ὁ Βασιλῆς πρὸς τὸν Ἅγιον· ἀφάσῃσιν τὸν με-
κρὸν τῆτον, ἐὰν διώασαι. ἐ ποιήσας προσέχλιν' ὥραν
πολλὴν, ἀφῆκε, ὅθεν πολλοὶ ἀπὸ τὸν ὄχλον ἐπίστω-
σαν. ὁ δὲ ἑπαρχὸς Κεῖσπος εἶπε τῷ Βασιλεῖ· θαρά-
τωσον τῆτον τὸν ἀνθρώπον, ὅτι με μαρτείας κάμνει
τοιαῦτα τερατεργήματα. Εὐθὺς οὖν ὁ Σεβῆρος ἐμετα-
γνώμην, ἐ λέγει τῷ Μάρτυρι, θῦσον τοῖς Θεοῖς Χα-
ράλαμπες γὰρ φύγῃς τὰ κολασθήρια. Λέγει τὸν ὁ Ἅ-
γιος· ὅσον με κολάσεις χειρότερα, τόσον μάλλον ἡ ψυ-
χή μου ἀφραίνεται. τότε ὀργισθεὶς ὁ Βασιλῆς, ἐπρόστα-
ξε γὰρ δέρου με λίθους τὰς σιαγόμεναι, ἐ με λαμπά-
δας γὰρ καύσου τὸ πρόσωπον αὐτῷ, καὶ τὰ γόνατα. τὸ
δὲ πῦρ ἐπῆδῃσε ἐ ἔκαυσε τὰς περιεσώτας ὑπηρετας. ἐ
θαυμάζων εἰς ταῦτα ὁ Βασιλῆς, ἠρώτα τὰς ἀρχοντας·

τίς εἶναι ὁ Χειρὸς ὅπῃ καίει τοιαῦτα τερατεργήματα ; λέγει τοῦ Ὁ Κεῖσπος ὅπῃ ἦτορ ἑπαρχος ἁπὸ πόρρείας ἡ γυνήθη ἐκ μιᾶς γυναικὸς Μαρίας ὀνόματι Ὁ δὲ Ἀει-
παρχος ἀπεκρίνατο. μὴ βλασφημᾷς ἑπαρχε, ὅτι ἐσὺ
δὲ ἰξάσεις τοιαῦτα μυθήσια. τότε ὁ Βασιλεὺς ἐθυμώθη
ἐπέρμεττα, ἐ ὤρμησε γὰρ πολεμήσῃ τοῦ Οὐρανοῦ ὁ ἀφόν-
τος. ἐ ῥίπτωντας σαῖτας εἰς τὸν αἶρα, ἐβόησε· κατὰ-
βα Χειρὲ εἰς τὴν γῆν γὰρ πολεμήσωμεν· εἰ δὲ, ἐγὼ
ἀναβαίω γὰρ σὲ εὖρω γὰρ χαλάσω τὸ σφερέωμα, γὰρ
σβύσω τὸ ἥλιον. Τότε γίνεται σεισμός, ἐ φόβος μέ-
γας ἐ ἀγαπάκταις, ὅτι ὁ Κύριος ὤργισθη, ὁ Οὐρανὸς
ὡς δαΐδρον ἐσείετο, καὶ αἱ ἀπὸ δυνάμεις δυνατῶς ἐσα-
λάθησαν, ἐ ἀστραπαὶ ἐ βροῦνται μεγάλαι ἠκούοντο. ἐ
ἀθέως ἐκρεμάθησαν εἰς τὸν αἶρα ὅτε Βασιλεὺς, καὶ
Κεῖσπος ὁ ἑπαρχος. καὶ ἐφώμαζεν ὁ Βασιλεὺς πρὸς
τὸν Ἅγιον· Κύριέ μου Χαράλαμπες δικαίως ἑπαθόν,
δεήθητι Κυρίε τῷ Θεῷ σου γὰρ με λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς παί-
δωσιν, ἐ γὰρ γράψω τὸ ὄνομά σου εἰς ὅλας τὰς πόλεις
γὰρ τὸν δοξάζουσι. Τότε ἦλθεν ἐκεῖ ἐ ἡ θυγάτηρ τῆς Βα-
σιλέως Γαλιῶν ὀνόματι, ἐ λέγει τῷ πῖσάσω εἰς τὸν
Κύριον, γὰρ σὲ λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς δειρᾶ ὡς Οἰκτίρμων
ἐ παρὰ γὰρ, ὅτι αὐτὸς ὁ Χειρὸς εἶναι μόμος Θεὸς
ἀδιάδοχος. Τότε προσεκύνῃσε τὸν Ἅγιον λέγουσα· πα-
ρακάλεσον τὸν Κύριον γὰρ λυτρώσῃ ἀπὸ τῆς ὀδυίας
τὸν πατέρα μου, ἐ εἰ μεν πῖσάσῃ, ἦδη καλῶς, εἰδὲ
καὶ σὲ κάμνει μὲ θάνατον τέλειον. Προσάξαμεν λοι-
πὸν τῷ Ἁγίῳ, ἑπαυσε τῷ Θεῷ ἡ ἀγαπάκταις, ἐ κα-
τέβησαν εἰς τὴν γῆν ὁ Βασιλεὺς μετὰ τὸν ἑπαρχόν, ἐ
ἐπέλθορτες εἰς τὸ παλάτιον, ἑκάμας τρεῖς ἡμέρας
συλλογίζόμενοι τὸν φόβον τῷ Θεῷ, καὶ τὴν ἀγαπάκται-
σιν. ἡ δὲ θυγάτηρ τῆς Βασιλέως εἶδεν ὄραμα, καὶ τὸ
ἀνέφερε πρὸς τὸν Ἅγιον, ἔτω λέγουσα· ἐφάνη μοι πῶς

ἄρεθ' ἔτι εἰς εἷα περιβόλι ὠραιότατον με δαίδρα ὠδέ-
 ρατα, ἔβρυσιν εὐμορφον, καὶ ἦσαν πλησίον ὁ Πατήρ
 με τὸν ἔπαρχον· ὁ δὲ φύλαξ τῆς Παραδείσου ἐδίω-
 ξεν αὐτὸς με πυρίνῃ ράβδῳ, ἔμψα ἐσήκωσε, καὶ
 με ἔβαλε μετ' τιμῆς, ἔλέγει με· ἐσψα ἐδόθη ἡ κα-
 τοικία αὐτῇ ἔτις ὁμοίοις σε, γὰρ σὺν ἀφραΐμεθε παύ-
 τοτε. αὐτὰ εἶδον, ἔπαρακαλῶ σε διδάσκαλε γὰρ μου
 εἴπῃς τίς τῶν ὀξήγησιν· Ὁ δὲ ἀπεκρίματο· τὸ περιβόλι
 ὅπῃ εἶδες, εἶμαι γὰρ δὲ καίω ὁ Παράδεισος, ἔσὲ ἔβα-
 λε μέσα ὁ Δεσπότης Χειρὸς, διατὶ τὸν ἐπίσῳσας.
 τὸν δὲ πατέρα σε ἔτὸν ἔπαρχον ἐδίωξε, διατὶ μέλ-
 λου γὰρ ἀποστατήσω, γὰρ μάς κακοποιήσω οἱ ἀχάρι-
 ροι. ὅπως εἶπε· ἔμετὰ ἡμέρας τετάρκοντα, ἐπροσκά-
 λεσεν ὁ Βασιλεὺς τὸν Ἅγιον, ἔλέγει τῷ· θυσίασον εἰς
 τὴν Θεὸς γὰρ κάμῃς τὸν λόγον μου, καὶ γὰρ τιμῆς
 τῆς λόγου σε. Ὁ δὲ ἀπεκρίματο· τὰ λόγια σε εἶμαι πι-
 κρά ἔσῳετα, ἔδῃ πρέπει γὰρ σὺ ὑποταχθῶ ὡς δῶ-
 λος Θεῷ ἔσῳηκοος. Ὁργισθεὶς οὕτως ὁ Βασιλεὺς, ἐπρό-
 ραξε ἔτῃ ἔβαλον χαλιμάρι εἰς τὸ σῶμα, ὥστε γὰρ
 ἦτον ζῶον ἄλογον, ἔτὸν ἐπὶ πόμπῳ εἰς ὅλῳ τῷ πό-
 λιν με πολλῶν καταφρόνησιν. ὁ δὲ Ἅγιος ἤρχετο λέ-
 γων· Δέσποτα Κύριε ὅπῃ ἐπλάσας τὸν ἄνθρωπον καὶ
 τὸν ἐτίμησας μετ' τῷ εἰκόμα σου ἔσῳησιν, ἐπίβλε-
 ψον εἰς τῷ μαρίῳ ταύτῃ ἔσῳησιν τῆς τυράννης, ὅ-
 τι ταῦτα πάσχω διὰ τὸ ὀνομά σε τὸ ἅγιον. Ἡ δὲ Γα-
 λλὴν ἐσυμβάλλει ὥστε πολλῶν τὸν πατέρα τῆς γὰρ ἀ-
 πέχῃ ἀπὸ τῷ ἀμαρτίᾳ ταύτῃ, ἔγὰρ πικρὰ εἰς
 αὐτὸν τὸν Θεὸν ὅπῃ ὁμολόγησε διὰ γὰρ μὴ κολασθῇ
 αἰῶρια· ἀλλ' αὐτὸς ὁ ἀσῳέτος ὅδε ὠφελήθη, ἀλ-
 λά μάλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐπάπῃ, καὶ τῷ ἐπρόσπε
 γὰρ θυσίασιν τὰ εἶδωλα. αὐτὴ δὲ ἡ παύσοφος διὰ γὰρ

τὸν ἔμπαίξῃ, τῷ ἔταξε μὰ τὰ προσκυνήσῃ, καὶ ἀ-
 πελθῆσα εἰς τὸν Ναὸν τῷ Διὸς ἐξ Ἀπόλλωρος εἶπε
 εἰς τὰς Ἱερεῖς, δεινῶν τε Θεῶν μὰ δεχθῶσι τὴν προ-
 σάχῳ μῃ, ὅπως τὰς ὑβρίδας. Οἱ δὲ ἐβόησαν· ὁ μέγας
 Θεὸς Ζεὺς, ἐξ ὁ κραταῖος Ἀπόλλων, οἱ ποιηταὶ τοῦ
 Οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς συγχωρήσατε τὴν Δέσποιναν Γα-
 λιλίῳ διὰ τὴν ἀγάπην τῷ Πατρὶ τῆς. Ἡ δὲ μακαρία
 ἔκραξε τὸν Δία λέγουσα· εἴμῃ εἶσαι Θεός, πῶς δὲ
 γυνώσκεις τὴν γυνῶμίν μῃ, ἐξ τὸν ἔρριψε κάτω καὶ ἐ-
 σωτείφθῃ. Τότε ἄρπαξε ἐξ τὸν Ἀπόλλωνα, καὶ λέ-
 γει τῷ· ἔλα κάτω, καμπύρην, σαπρόγυνε, ἥντιν ἀνθρώ-
 πων ἢ ἀπώλεια. καὶ ἐγκρεμνίσασα αὐτὸν καὶ ἄλλα
 λδ'. εἰδῶλα, ἀπῆλθον οἱ Ἱερεῖς εἰς τὸν Βασιλέα λέ-
 γοντες· τῶρα μέλλει μὰ χαθῇ ὁ Κόσμος ἐξ μὰ σβύσῃ
 ὁ ἥλιος, ὅτι οἱ Θεοὶ μᾶς διερράγυνσαν, ἐξ ἀπέθανον,
 ὅτι ἡ θυγάτηρ σὺ τὰς ἐγκρέμνισε. Λέγει τὰς ὁ Σεβῆρος·
 ὦρῃτε περιώτα μαζόρους μὰ τοὺς ἀποκαταστήσω τὴν
 ρύκτα, μὰ μὴ τὰς γῆσιν εἰς τὸν τόπον τῆς, μὰ μᾶς γε-
 λουῖ οἱ Γαλιλαῖοι, πῶς οἱ Θεοὶ μᾶς ἐσωτείφθῃσαν· ἐ-
 ὅπως ἐποίησαν, ἐξ τὸ πρῶτον εἶπασιν τῆς Γαλιλίας, ἐλ-
 θὲ Δέσποινα μὰ ἰδῆς πῶς οἱ Θεοὶ ἀνέστανται. Ἡ δὲ
 ἀπελθῆσα καὶ ἰδῶσα τὴν ἀναχώρῳ, ἐγνώρισε τὴν
 πορνείαν καὶ λέγει· ἄς μὴ ἀμελήσω μὰ σωτείφω
 μεωτέρους Θεῶν· καὶ εἶπε ταῦτα πρὸς τὰ ξόανα· ἀπὸ
 μεκρῶν ἀνασάφτες, ὡς μεκροὶ πάλιν καταπορτίθῃτε.
 ταῦτα εἶπῶσα ἐγκρεμνίσθησαν ἅπαντα.

Ταῦτα πάλιν ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐθυμώθη, ἐξ λέ-
 γει πρὸς τὴν Γαλιλίαν· τί ἔκαμες μιαινωτάτη; Ἡ δὲ
 ἀπεκρίματο· ἐπειδὴ εἶσε ἀφόντοι, ἐξ τὰς μομίζετε Θεῶν,
 τὰς ἐγκρέμνισα· ἐξ εἴμῃ ἔχῃς ἐξ ἄλλας, μὰ τὰς κάμω
 τὰ ὅμοια, διὰ μὰ γυνώσκετε τὴν πλασίωσας, μὰ μὴ
 ἐλπίζετε εἰς αὐτὰς, ὅπως δὲ δυνάμει μὰ ὠφελήσω

τὴς εἰς αὐτὴς πιστεύοντας, μήτε τὴς μισθῶντας αὐτὴς,
 μὰ φοβέσθωσι. Τότε θυμωθεὶς ὁ Τύραρρος, ἐπρόσαξε
 διὰ ὑβρίων τῆς Μάρτυρος μὰ τὸν παραδώσαν μίαν χήραν
 γυναικὸς μὰ τὸν φυλάξῃ εἰς τὸν οἶκόν της. Ἐκαστὸς
 ὑπῆγε ὁ Ἅγιος, ἀκυμπίσας εἰς εἷς γύλον ξηρόν, ἐ-
 βλάστησεν (ὡς τῆς Θαύματος) ἐκεῖνος ὁ γύλος, ἔκα-
 με τόσας κλάδους, ὅπως ὅλον τὸν οἶκον ἐσκέπασεν. Ἡ
 δὲ γυνὴ ἰδῶσα τοιοῦτον παραδοξόν, πρόσκυνησε τὸν Ἅ-
 γιον λέγουσα· ὑπάγε ἀπὸ τοῦ σπῆτί μου Κύριε, ὅτι δεῖ
 εἶμαι ἀξία μὰ εἶσαι πλησίον μου. Ὁ δὲ εἶπερ αὐτῇ· μὴ
 φόβος γυνάι, ἀλλὰ πίστεύσον εἰς τὸν Κύριον, ὅς τις
 εἶμαι Θεὸς αἰρετὸς ἔνθα εὐσπλαγχνος. Τῇ ἐπαύριον ἰ-
 δόντες τῆς γυναικὸς οἱ γείτονες τοιοῦτον δένδρον μεγά-
 λον εἰς τὸ δωματίον μὲν ἄρθῃ καὶ καρπὸν, ἐθαύμα-
 σαν, καὶ εἰσελθόντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν Ἅγιον
 διδάσκοντα, καὶ τὸν ἡρώτην, εἰ αὐτὸς ἦτον ὁ Χρι-
 στός. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ὁὗτος εἶμαι τῆς Δεσποτῆς Χρι-
 στῶς, καὶ μετὰ τὴν χάριν αὐτῆς ποιῶ τὰ θαυμάσια. Τό-
 τε ἡ γυνὴ εἶπε πρὸς αὐτὴς τὴν ὑπόθεσιν, ἐγκωμιά-
 ζουσα τὸν Ἅγιον, ἔπειτα πάντες τὸν ἐπροσκύνησαν, καὶ
 πιστεύσαντες εἰς τὸν Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν. καὶ τὴν
 ἄλλαν ἡμέραν ἀνήγγειλαν τιμὰς τῆς Βασιλέως αὐτὸ τὸ
 τεράσιον, καὶ θαυμάζοντες ὅλοι, εἶπερ ὁ ἑπαρχος·
 πρόσαξαι Βασιλεῦ μὰ τὸν ἀποκεφαλίσαν, μὰ μὴ κά-
 μη καὶ ἄλλα τέρατα, μὰ πιστεύσω εἰς τὸν Χριστὸν
 περισσότεροι. ὅθεν ἔδωκε κατ' αὐτῆς τὴν τελευταίαν
 ἀπόφασιν, τὴν ὁποίαν λαβὼν ὁ Ἅγιος ὑπῆγειν εἰς
 τὸν τόπον τῆς καταδίκης ψάλλων τὸ, Ἐλεον, ἔκρί-
 σιν ἄσομαί σοι Κύριε. καὶ φθάσας ἐκεῖ, καὶ ὑψώσας
 πρὸς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, ὥπως ἠύξατο.
 Ἀχαισῶ σοι Κύριε ὁ Θεός μου πάντοτε, ὅτι ἐλεήμων
 ὑπάρχεις καὶ φιλάμειρος. ἐσὺ παντοδύναμε, ἐπά-

ταξας τὸν ἐχθρόν μας διάβολον, ἐ πατάξας τὸν Ἀ-
διν, ἐλύτρωσας ἀπὸ τοῦ θάνατον τὸ ἀνθρώπινον γέ-
νος - μνησθέντί μας Κύριε ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου. Ταῦτα προ-
σάχομεν τῷ Μάρτυρος, οἱ Οὐρανοὶ ἠνώχθησαν, ἐ
ἦλθε πρὸς αὐτὸν μετ' πλήθους Ἀγγέλων ὁ Κύριος, ἐ
λέγει τῷ ἐλθέ προσφιλέστατε, ἐ ἠγαπημένε μας Χα-
ράλαμπες, ὅπως διὰ τὸ ὄνομά μας τοσούτον ἐκακοπάθη-
σας. ζήτησόν μοι εἴ τινα χάριν θέλεις, γὰρ σὺ ἐπακύ-
σω δούλεμά. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· ἐ τὸ μέγαλόν μας
χάρισμα εἶναι, ὅπως ἡξιώθῃς γὰρ ἰδῶ τὴν φοβεράν δό-
ξαν τῆς παρυσίας σου. πλὴν ἐπειδὴ ἡ ἀγαθότης σου με-
προσάσσει γὰρ σὺ ζητήσω αἴτησιν, παρακαλῶ τὴν Βα-
σιλείαν σου γὰρ μὴ κάμῃς ταύτῃ τὴν χάριν· εἰς ὅποιον
τόπον ὄρεθῇ κομμάτι ἀπὸ τοῦ λείψανόν μας, ἐ εἰς ὅ-
ποιαν χώραν μεθελθὼν ἐορτάζῃ, γὰρ μὴ γαίῃ ποσῶς
πέσμα, οὔτε παροῦκλα γὰρ θανατῶν τὰς ἀνθρώπους
ἄωρα, ὅτε πομπρὸς ἀνθρώπος γὰρ βλάπτῃ τοὺς καρ-
πὺς, ἀλλὰ γὰρ εἶναι εἰρήνῃ σταθερά, ψυχῶν σωτη-
ρία, ἐ σωμάτων ἰασις, πληθος σίτης, οἴνου, καὶ ἐ-
λαίου, καὶ τετράποδα, καὶ ἄλλα χρειαζόμενα. ἐ ὅς
τις ἔχει τὸ Μαρτύριόν μου, ἐ μνημονεύει με, γὰρ μὴ
φοβήσῃ τὸ βόδι τῷ, μήτε ἄλλο τετράποδον, μήτε ἡ
ψυχὴ τῷ γὰρ λάβῃ τινα κακὸν πώποτε· ἐπειδὴ σάρ-
κα ἐ αἷμά ἐστι ποῖνμα τῷ ἀχραντῶν χειρῶν σου· καὶ
συγχώρησον τὰς ἀμαρτίας αὐτῷ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φι-
λανθρώπος, καὶ φύλαττε ὑγίαν τὰ βόδια τῷ γὰρ γεωρ-
γοῦσι τὴν γῆν, γὰρ ἀπολαμβάνουσιν τοὺς καρπὺς ἀφ-
θοῖα, γὰρ σε δοξάζουσι. Λέγειτο ὁ Κύριος· γὰρ γαίῃ
τὸ θέλημά σου δούλεμά. καὶ τότε ὁ μετ' Κυρίου ἀ-
νῆλθεν εἰς Οὐρανούς, ὁ δὲ Ἅγιος παρέδωκε τὴν ψυ-
χὴν ἐν εἰρήνῃ χωρὶς γὰρ τὸν κόπον ὁ δῆμιος. Ἡ
δὲ μακαρία Γαλιλῆα ἐπαφίσσῃ εἰς χερσὸν σερτου-

καὶ τὸ Ἅγιον Λείψαρόν τε με πολύτιμα μύρα καὶ ἁρώματα.

Τὸ ὁποῖον παρσεβάσμιον καὶ Ἅγιον Λείψαρον τῷ Ἀγίου τούτου, διεμοιράσθῃ παπταχοῦ εἰς τοὺς Ὀρθόδοξους Χριστιανοὺς χάριν ὠλαβείας, ἀλεξητήριον ἡρώων, καὶ ἰατρεῖον ἁείστον πάσης νόσου, καὶ ἀσθενείας. ἡ δὲ ἀγιωτάτη καὶ παύτιμος αὐτοῦ Κάρα δέσκεται τῷ σήμερον εἰς τῷ ἀγιωτάτῳ ἐπισκοπῷ ἡρώ Σταγῶν, εἰς τὸ σεβάσμιον καὶ Ἱερὸν Μοναστήριον, τὸ τιμώμενον ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ὅπου εἶναι εἰς τὰ Μετέωρα, καὶ καθ' ἑκάστῳ τελεῖ πάμπολλα, καὶ παράδοξα Θαύματα. ἰατρῶν νόσους πολυειδεῖς ἡρώ μετὰ πίστεως ἐ πόθῳ προσιόντων. ὁξαιρέτως δὲ φυλάττει ἀμολυώτους καὶ ἀφειρητάς ἀπὸ τῷ λοιμικῷ νόσῳ, ἡγουν ἀπὸ τῷ παῖδι κλαυ, ἐκείνους ὅπῃ με πόθον καὶ πίστιν ἀδίστακτον φέρει ταύτῳ τῷ Ἀγίῳ Κάρα εἰς τὰς πόλεις ἐ χώρας των, καὶ εἰς τὰ ὁσμήτια τους, καὶ με ὠλάβειαν τῷ καταπαύζονται, κάμνοντες πρῶτον ἀγιασμόν. καὶ ἔτω τῇ τῷ Θεῷ βοηθείᾳ, καὶ τῇ χάριτι τοῦ Μεγαλομάρτυρος διαφυλάττονται ὑγιεῖς καὶ ἀπείρακτοι ἀπὸ τῷ τοιαύτῳ ἀσθενείας. Οὕτω δοξάζει, καὶ τιμᾷ ὁ Θεὸς ἐκείνους, ὅπῃ κηρύττουν παρρησίᾳ τὸ Ἅγιον τὸ ὄνομα ἐνώπιον Βασιλέων ἐ Τυράννων ἀπίστων, καὶ χιών τὸ αἷμά τους διὰ τῷ ἀγάπῳ τοῦ μορογενοῦς αὐτῷ Τίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐ εἰς τοῦτον τὸν Κόσμον τὴν δοξάζει καὶ τοὺς μεγαλιῶει, καὶ δίδει τῷ χάριν τε εἰς τὰ Ἀγία τους λείψατα, διὰ μὰ κάμτην παράδοξα Θαύματα, καὶ εἰς τὸν ἄλλον μοερόν Κόσμον τὴν σωμαριθμῇ με τὴν αὐλὰς Ἀγγέλους, τὴν κάμει συγκληρονόμους τῆς Βασιλείας τους, διὰ μὰ χαίρεισιν αἰωνίως εἰς τὴν κόλπους τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, εἰς τὰς αἰωνίους σκηνὰς, ἐν τῷ

ἀγιωτάτῳ χορῶ ἡς πρωτόκωμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ ἡς
Οὐρανῶν, ἧς γένοιτο πάντα ἡμᾶς ἐπιτυχεῖν ἀδοκία
καὶ χάριτι τῆς Κυρίας ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς πρέπει
δόξα, τιμὴ, καὶ προσκυώσεις, νῦν, ἐν αἰ, ἐν εἰς τοὺς
ἀπεράντους αἰῶνας. ΑΜΗΝ.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασιλεύουσιν, ἐν τῷ πυρὶ λιπαιρόμενος,
Ἄθλοφόρε Χριστέ, ὡς χρυσοῦ ἀροιστότερος γέγο-
ρας, ἐν ἱερῷ ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Πῶν προσάχων σου τῇ δρόσῳ, παραμομύπτων ἡ κά-
μιμος, κατεσβέσθη σοφὴ, καὶ ἐρρύσθη μελωδῶν τῷ
ποιήσῃ, ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡς Πατέρων
ἡμῶν.

Πῇ παρατάσει ἡς ἄθλων, δαίδροι ἐφαίνης ὑψίκο-
μοι, συσκιάζον πικρούς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας
κραυγάζοντες· ἀλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ἡς Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ παπάγῃ μνηστῆ σου
Ἀγνή, ἀφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ
κατηφές διώκῃς ἡς παθῶν, Ἀειπάρθε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάττωσάν τῇ Κτίσει.

Τρυμνοῦμεν σε βοῶντες, χαίροις εἰδοξε, Μάρτυς ΧΑ-
ΡΑΛΑΜΠΕΣ, τὴν θείαν Κάραν σου γὰρ, ἡμῖν
σύ δεδώρησαι ὡς κρῖνι βρύσας, πλῆτον ἄσυλον, τὸν τὰς
ψυχὰς ἀφραίοντα, ἡς πικρῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλιώμεν τὴν ἄθλου σου, Θεωέσιε Μεγαλομάρ-
τυς Χριστέ, ἐν τῇ ἀγῶνι τῇ σου. εἰδὼν σεβάσ-
ματα γὰρ καταβέβληκας, ἐκ κατήργησας, τὴν ἡς δαιμόνων
ἀπασιν, παραιοῖδιμε γερμαίως.

Ως Φωστὴρ ἀειλαμπέρας ἀπέτειλεν, ἡμῖν ἡ Κάραν
σου, τῇς πλάνης τῇς ζοφεῆς, κινδυνῶν ἐν θλί-

φειω ἡμᾶς ὕψαιρσα, ροσημάτων τε τῆς ὀλεθρείω ρύεται,
 δωρεῖται τῷ υἱείᾳ. Θεοτοκίον.

Τματέταλκῃ ὁ μέγας, καὶ ἀψέπτερος Ἡλίου πᾶσι βρο-
 τοῖς, ἐκ τῆς μηδύος τῆς σῆς, ἐκ παύτας ἐφώτισε φω-
 τὶ τῆς γνῶσεως, τοὺς κραυγάζοντας, ἀλογημένος Πάνα-
 γρε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάττωσαμ.

Ὡδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὀσίοις.

Ραῖς ῥοαῖς τῆς αἱμάτων ἐπισαζόμενος, τῆς σιγμάτων τῶ
 κάλλει ὠραϊζόμενος, τῶ ρικητικῷ, ὡπρεπῶς διαδή-
 ματι, κεκαλλωπισμένος Θεῷ παρέσθης Μάρτυς.

Ρῶν βασιφῶν τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαμ, τῷ ἀρ-
 δρείᾳ σου Μάρτυς καὶ γερμαιότητα, ἐκ τῆς διωκτῆς,
 οὐκ ἡμαύρωσεν εἴσασις, σὲ τῷ λαμπροτάτῳ, Θεόφρον
 καρτερίᾳ.

Τερεὺς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώμιτος, στρατιώτης γερ-
 μαῖος, καὶ στύλος ἄσειτος, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας
 ἀρτίπαλος ὅντως ἀμεδείχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ο τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐμ-
 γασθεῖ σου ὥκησεν Ἀχχαρτε, ῥάσαρτα ἡμᾶς, ἀμα-
 πλάσαι βουλόμενος, ὅμ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντα τὰς
 αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίᾳ.

Μέγας ἀρωγὸς τῆς Ὀρθοδόξω, καὶ ῥύτης ἐκ τῆς κιν-
 δυνῶν ἀμαδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες ῥύε-
 σαι γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας, τῇ σεπτῇ
 Κάρᾳ σου, ἐκ λύσιν τῆς κακῶν αἰτημάτων, ἐκ ὑπερυψῶντας
 Χειρὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εσθης ἐν σταδίῳ τῷ Σεβήρου, σερέμμιος οἷά περ ἀδάμας
 τις, στύλος τ' ἀπερίτρεπτος, εἰδοξε Χαράλαμπες,
 καὶ τὸν Χειρὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἀνθρώπον, καὶ ὅλως

ἔχ' ὑπέκλιμας Μάκαρ, ταῖς τῆς παλαμναίῳ θωπείαις
θυμοβόροις.

Τῦσον τὰς σειράς μου τῆς πταισμάτων, ὑμνοῦντος τινὸς
Κάραμ σε Χαραλάμπες, τινὸς αἰὲ πηγάζουσαμ, μά-
ματα ἰάσεωμ, ἀμπλακημάτων ἄφεςμ ἔμοι δωρούμενος,
δειγῆς τε ἀπολύτρωσιμ μόσχ, σὲ ὑμνολογῶντι εἰς πάντα
τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸ δὸν ἐν ἀκάρθαις εὐρηκῶς σε, ἐν ἄρθῳ ἐν ταῖς κοιλά-
σι τὸ παφεύοσμον, κερῶν τε παπάωπιλον, Δέσποιν-
α Θεόμυθε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθι ἐν σοὶ ἐσκληώωσε,
ἐν Κόσμῳ εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψῶντα εἰς πάντα
τὰς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίῳ.

Ὡδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδιώατον.

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ
θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίρδιμος, οὐ βασάνων παμ-
τοίῳ ἐπίμοια, ἵχυσε τῆς ἀγάπης ὅντως χεῖσαι σε,
τῷ πεποινκότος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμασε.

Σεσμοῖς ὀρύχων τοὺς τῆς μεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶ-
νας ταῖς σολαῖς ταῖς ὅς αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφό-
ρε ἐκόσμησας. ὅθι σὺ παρρήσια, Μάρτυς ἀήττητε,
πάντων τῷ Δεσπότῃ ἐν Θεῷ χαίρων παρίσσαι.

Χαράς καὶ πλήρης θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ
λήμνη σε τῷ Κόσμῳ ἀφέτειλε, τῆς παθῶν τὸν χει-
μῶνα διώκουσα, πάντα φωταγωγῶσα. ἡμ' ἐορτάζομετες,
χοίρημα πταισμάτων ἱλασμόν ταῖς ἱκεσίαις σε.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον σωταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυ-
θίζει τελευμία Παράμωμε, κυβερνήτῳ Χριστῷ ἡ
κυήσασα· χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη
προσασία τῶν πικρῶς μακαρίζόντων σε.

"Αλλος. "Απας γηγενής.

Α"παῖτες πιστοὶ, τῇ Κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος, πάντων ὁ δεσπότης γὰρ, μεγίστῳ χάριτι ταύτῃ παρέσχετο· ὅθι ἐλαυνέαι δαίμονας, παύει μοσήματα, ἐδωρεῖται πᾶσι τοῖς προσφάουσιν, εὐεξίαν ἐρώσιν ἐλέος.

Εἵη καὶ Οὐρανός, ὅξισται σήμερον ἐπὶ τὰ Θαύματα, τοῦ Μεγαλομάρτυρος. δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, ἐ τοῖς μισθῶσι δέδοται ῥώσις τῷ σώματι, ἐ λοιμώδους νόσος καταπαύεται, τῇ προσφάσει τῆς Κάρας σε εὐδοξε.

Εὐλαβῶς, ἐν Οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνησώμεν, Κάρᾳ τὴν σεβάσμιον, τὴν ὁρτως θείαν καὶ ἀξιέπαιμον, τὴν φοιριχθεῖσαν αἵματι τῷ θείῳ Μάρτυρος καὶ τελούσαν θαύματα παράδοξα, ὡς σεφθεῖσαν χειρὶ παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόμυθε Θεοχαρίτω τε. Μητέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χεῖρ ἀντιδεδώρησαι, τοῖς ἀλαβῶς με μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σε. τὸν Χειρὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία. "Απας γηγενής.

Ἐξαποσελάειον. Γυναῖκες ἀκχτίσθητε.

Εὐθέως πυρσύνόμενος, τῷ πόθῳ τῷ πατάρακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφι, ἀνδρείως Μάκαρ καθεῖλες, ἐ Τύραννον ἀπαύθρωνον, Σεβήρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὡ Χαραλάμπες, ἐ μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τῷ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Ηαεῖα καταφύγιον, Χειρῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σούς δούλας, ἐκ πάσης βλάβης ἀ-

πρώτης, κινδυνῶν τ' ὕψελ' ἡμᾶς, τὰς πόθῳ ἀφ' ἡμῶν
τάς σε, ἐκ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρω-
μένη, πρὸς τὸν Υἱὸν ἐκ Θεοῦ σε.

Εἰς τὰς Αἴρας. Πᾶσα προή. Ἰσῶμεν ἥ. δ'. ἐκ ψάλλομεν
ἥ. προσόμοια γ'. δώτερ' ὄντες τὸ α'. Ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγματῶν.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νυν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν
τιμίαν Κάραν καταπάσατε πάντες, τῇ Θεῇ Χα-
ραλάμπῃ τὴν τοῦ Χριστοῦ, ἐν σταδίῳ κηρύξασα, καὶ
ἀπελέγξασα πλάγιον τῆς δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστικὸν
μεγαλιώσασα.

Μοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νυν σινηείθμηναι, καὶ πα-
ρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἀγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτῇ κα-
δικετῶν ὑπὲρ ἡμῶν, τῇ ἐν Πίστει τιμῶντων σε, τὴν
παρσεβάσμιον Κάραν, καὶ τῇ δεινῇ, αἰνέσειν ἀπο-
λύτῳ.

Σαμπροφανὲς ἐκ παρμεδόξου ἀνὰ τέταλκον, ἐν τῇ Ἑλ-
λάδι πάσῃ, ἡ παρμεόρτος μνήμη, τοῦ Θεῆς Χαρα-
λάμπῃ. διόπερ λαμπρῶς ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν παρ-
σεβάσμιον Κάραν, τὴν τοῦ Χριστοῦ, ὡς θαυμάσιον
κηρύξασα.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Ωσπερ ἀλάβαστρον πλήρες, ἡ τιμία σου Κάρα Θε-
πέσει προχέει, οἷόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἰά-
ματα, τὰς τε πιστὰς ἀνιδιάζει θαυμασίως, καὶ τὰς με-
πίστεως αὐτῇ προσορτάς τῇ δεινῇ ἀπαλλάττεται, τὴν
δυσωδὴν πλάγιον ἐκ μόσος παρτοίας, ἐκ τὴν παρᾶλιν
λοιμικῇ καταπαύουσα, ἀρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, ἐκ ἐ-
ριῶν ἐκ μέγα ἔλεος.

Καὶ νυν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

39

Δοξολογία Μεγάλη, ἐ' Απόλυσις. Δίδεται δὲ ἐ" Ἀγίου

Ἐλαίου τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, ἐ' ἐκ τῆς Καρόμος.

ᾠδὴ γ'. ἐ' ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος.

ἦ. Εἰσακκισὺν ὁ Θεὸς τῆς φωρῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀράγνισμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι.

Ἀλληλῳΐα. Ἦχος δ'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τῆς κτ' Ἰωάννου.

Εἶπεν ὁ Κύριος, ταῦτα ἐρτέλλομαι ὑμῖν.

Κοιτωρικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τ Ε Λ Ο Σ.

